

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 327

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

52. sējums
2009. gada 12. decembris

Saturs

I Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta

REGULAS

★ **Padomes Regula (EK) Nr. 1212/2009 (2009. gada 30. novembris), ar ko atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 104/2000 nosaka orientējošās cenas un Kopienas ražotāju cenas dažiem zvejas produktiem 2010. zvejas gadam** 1

II Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana nav obligāta

LĒMUMI

Komisija

2009/944/EK:

★ **Komisijas Lēmums (2009. gada 13. jūlijs) par valsts atbalsta shēmu C 6/04 (ex NN 70/01) un C 5/05 (ex NN 71/04), ko Itālija īstenojusi par labu siltumnīcu kultūru audzētājiem (atbrīvošana no akcīzes nodokļa dīzeļdegvielai, kuru izmanto siltumnīcu apsildīšanai) (izzinots ar dokumenta numuru C(2009) 5497)** 6

Cena: EUR 3

(Turpinājums nākamajā lappusē)

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

2009/945/EK:

- ★ **Komisijas Lēmums (2009. gada 13. jūlijs) par RATP pensiju shēmas finansēšanas reformu (valsts atbalsts C 42/07 (ex N 428/06)), ko Francija paredz īstenot RATP labā (izziņots ar dokumenta numuru C(2009) 5505) ⁽¹⁾**..... 21

-
- V **Akti, kuri no 2009. gada 1. decembra ir pieņemti, piemērojot Līgumu par Eiropas Savienību, Līgumu par Eiropas Savienības darbību un Euratom līgumu**

AKTI, KURU PUBLICĒŠANA IR OBLIGĀTA

Komisijas Regula (ES) Nr. 1213/2009 (2009. gada 11. decembris), ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai 36

Komisijas Regula (ES) Nr. 1214/2009 (2009. gada 11. decembris), ar ko groza ar Regulu (EK) Nr. 877/2009 2009./10. tirdzniecības gadam noteiktās reprezentatīvās cenas un papildu ievedmuitas nodokļus dažiem cukura nozares produktiem 38

2009/946/KĀDP:

- ★ **Politikas un drošības komitejas Lēmums Atalanta/8/2009 (2009. gada 4. decembris), ar ko iecel ES Spēku komandieri Eiropas Savienības militārajai operācijai ar mērķi palīdzēt Somālijas piekrastē novērst un apkarot pirātismu un bruņotas laupīšanas, un atturēt no šādiem nodarījumiem (Atalanta)** 40

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

I

(Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta)

REGULAS

PADOMES REGULA (EK) Nr. 1212/2009

(2009. gada 30. novembris),

ar ko atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 104/2000 nosaka orientējošās cenas un Kopienas ražotāju cenas dažiem zvejas produktiem 2010. zvejas gadam

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes Regulu (EK) Nr. 104/2000 (1999. gada 17. decembris) par zivsaimniecības un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju⁽¹⁾ un jo īpaši tās 18. panta 3. punktu un 26. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

(1) Regulas (EK) Nr. 104/2000 18. panta 1. punktā un 26. panta 1. punktā paredzēts, ka katram zvejas gadam jānosaka orientējošā cena un Kopienas ražotāju cena, lai noteiktu cenu līmeņus intervencei atsevišķu zvejas produktu tirgū.

(2) Regulas (EK) Nr. 104/2000 18. panta 1. punktā paredzēts, ka minētās regulas I un II pielikumā uzskaitītajiem produktiem un produktu grupām jānosaka orientējošā cena.

(3) Pamatojoties uz šobrīd pieejamajiem datiem par attiecīgo produktu cenām un kritērijiem, kas minēti Regulas (EK) Nr. 104/2000 18. panta 2. punktā, orientējošās cenas 2010. zvejas gadam atkarībā no sugas būtu jāpalielina, jā saglabā nemainīgas vai jāsamazina.

(4) Regulas (EK) Nr. 104/2000 26. panta 1. punktā paredzēts, ka produktiem, kas uzskaitīti minētās regulas III pielikumā, jānosaka Kopienas ražotāju cena. Nosakot

Kopienas ražotāju cenu vienam no minētajiem produktiem un aprēķinot Kopienas ražotāju cenu pārējiem produktiem, ir lietderīgi izmantot pārrēķina koeficientus, kas noteikti Komisijas Regulā (EK) Nr. 802/2006 (2006. gada 30. maijs), ar ko nosaka *Thunnus* un *Euthynnus* ģinšu zivīm piemērojamos pārrēķina koeficientus⁽²⁾.

(5) Kopienas ražotāju cena 2010. zvejas gadam jāpielāgo, pamatojoties uz kritērijiem, kas noteikti Regulas (EK) Nr. 104/2000 18. panta 2. punkta pirmajā un otrajā ievilkumā un 26. panta 1. punktā.

(6) Ņemot vērā jautājuma steidzamību, ir svarīgi paredzēt atkāpi no sešu nedēļu termiņa, kas minēts I daļas 3. punktā Protokolā par dalībvalstu parlamentu lomu Eiropas Savienībā, kurš pievienots Līgumam par Eiropas Savienību,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Zvejas gadam no 2010. gada 1. janvāra līdz 31. decembrim orientējošās cenas, kas paredzētas Regulas (EK) Nr. 104/2000 18. panta 1. punktā, ir noteiktas šīs regulas I pielikumā.

2. pants

Zvejas gadam no 2010. gada 1. janvāra līdz 31. decembrim Kopienas ražotāju cenas, kas paredzētas Regulas (EK) Nr. 104/2000 26. panta 1. punktā, ir noteiktas šīs regulas II pielikumā.

3. pants

Šī regula stājas spēkā 2010. gada 1. janvārī.

⁽¹⁾ OV L 17, 21.1.2000., 22. lpp.

⁽²⁾ OV L 144, 31.5.2006., 15. lpp.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2009. gada 30. novembrī

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
S. O. LITTORIN

I PIELIKUMS

Pielikumi	Suga Regulas (EK) Nr. 104/2000 I un II pielikumā uzskaitītie produkti	Tirdzniecības specifikācija	Orientējošā cena (EUR par tonnu)	
I	1. Siļķes no <i>Clupea harengus</i> sugas	Vesela zivs	275	
	2. Sardīnes no <i>Sardina pilchardus</i> sugas	Vesela zivs	580	
	3. Dzelonzivis (<i>Squalus acanthias</i>)	Vesela zivs vai ķidāta zivs ar galvu	1 090	
	4. Plankumainās dzelonzivis (<i>Scyliorhinus spp.</i>)	Vesela zivs vai ķidāta zivs ar galvu	711	
	5. Sarkanasari (<i>Sebastes spp.</i>)	Vesela zivs	1 188	
	6. Mencas no <i>Gadus morhua</i> sugas	Vesela zivs vai ķidāta zivs ar galvu	1 589	
	7. Saidas (<i>Pollachius virens</i>)	Vesela zivs vai ķidāta zivs ar galvu	776	
	8. Pikšas (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>)	Vesela zivs vai ķidāta zivs ar galvu	976	
	9. Merlangi (<i>Merlangius merlangus</i>)	Vesela zivs vai ķidāta zivs ar galvu	898	
	10. Jūras līdakas (<i>Molva spp.</i>)	Vesela zivs vai ķidāta zivs ar galvu	1 165	
	11. Makreles no <i>Scomber scombrus</i> sugas	Vesela zivs	317	
	12. Makreles no <i>Scomber japonicus</i> sugas	Vesela zivs	279	
	13. Anšovi (<i>Engraulis spp.</i>)	Vesela zivs	1 287	
	14. Plekstes (<i>Pleuronectes platessa</i>)		Vesela zivs vai ķidāta zivs ar galvu no 1.1.2010. līdz 30.4.2010.	1 052
			Vesela zivs vai ķidāta zivs ar galvu no 1.5.2010. līdz 31.12.2010.	1 462
	15. Heki no <i>Merluccius merluccius</i> sugas	Vesela zivs vai ķidāta zivs ar galvu	3 403	
	16. Smilšplekstes (<i>Lepidorhombus spp.</i>)	Vesela zivs vai ķidāta zivs ar galvu	2 402	
	17. Limandas (<i>Limanda limanda</i>)	Vesela zivs vai ķidāta zivs ar galvu	828	
	18. Baltijas plekstes (<i>Platichthys flesus</i>)	Vesela zivs vai ķidāta zivs ar galvu	496	
	19. Garspuru tunzivis (<i>Thunnus alalunga</i>)		Vesela zivs	2 241
			ķidāta zivs ar galvu	2 487
	20. Sēpijas (<i>Sepia officinalis</i> un <i>Rossia macrosoma</i>)	Vesela	1 781	
	21. Jūras velni (<i>Lophius spp.</i>)		Vesela zivs vai ķidāta zivs ar galvu	2 923
			bez galvas	6 015
	22. Garneles no <i>Crangon crangon</i> sugas	Novārītas ūdenī	2 423	
	23. Ziemeļu garneles (<i>Pandalus borealis</i>)		Novārītas ūdenī	6 474
Svaigas vai atvēsinātas			1 590	
24. Ēdamie krabji (<i>Cancer pagurus</i>)	Vesels	1 676		
25. Norvēģijas omāri (<i>Nephrops norvegicus</i>)		Vesels	5 197	
		Astes	4 102	
26. Jūras mēles (<i>Solea spp.</i>)	Vesela zivs vai ķidāta zivs ar galvu	6 742		

Pielikumi	Suga Regulas (EK) Nr. 104/2000 I un II pielikumā uzskaitītie produkti	Tirdzniecības specifikācija	Orientējošā cena (EUR par tonnu)
II	1. Grenlandes paltusi (<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>)	Saldēts, oriģinālajā iepakojumā, kurā ir viens un tas pats produkts	1 916
	2. Heki no <i>Merluccius spp.</i> ģints	Saldēts, vesels, oriģinālajā iepakojumā, kurā ir viens un tas pats produkts	1 208
		Saldēta fileja, oriģinālajā iepakojumā, kurā ir viens un tas pats produkts	1 483
	3. Zobaines un pageles (<i>Dentex dentex</i> un <i>Pagellus spp.</i>)	Saldēta, partijās vai oriģinālajā iepakojumā, kurā ir viens un tas pats produkts	1 492
	4. Zobenzivs (<i>Xiphias gladius</i>)	Saldēta, vesela, oriģinālajā iepakojumā, kurā ir viens un tas pats produkts	3 998
	5. Sēpijas (<i>Sepia officinalis</i>) (<i>Rossia macrosoma</i>) (<i>Sepioloa rondeletti</i>)	Saldēta, oriģinālajā iepakojumā, kurā ir viens un tas pats produkts	1 915
	6. Astoņkāji (<i>Octopus spp.</i>)	Saldēts, oriģinālajā iepakojumā, kurā ir viens un tas pats produkts	2 161
	7. Kalmāri (<i>Loligo spp.</i>)	Saldēts, oriģinālajā iepakojumā, kurā ir viens un tas pats produkts	1 179
	8. Kalmāri <i>Ommastrephes sagittatus</i>	Saldēts, oriģinālajā iepakojumā, kurā ir viens un tas pats produkts	961
	9. Īsspuru kalmārs (<i>Illex argentinus</i>)	Saldēts, oriģinālajā iepakojumā, kurā ir viens un tas pats produkts	856
10. <i>Penaeidae</i> dzimtas garneles	— garneles no <i>Parapenaeus longirostris</i> sugas	Saldēta, oriģinālajā iepakojumā, kurā ir viens un tas pats produkts	4 072
	— citas sugas no <i>Penaeidae</i> dzimtas	Saldēta, oriģinālajā iepakojumā, kurā ir viens un tas pats produkts	8 055

II PIELIKUMS

Suga Regulas (EK) Nr. 104/2000 III pielikumā uzskaitītie produkti	Svars	Tirdzniecības specifikācija	Kopienas ražotāju cena (EUR par tonnu)
Albakoras tunzivis (<i>Thunnus albacares</i>)	katra sver vairāk nekā 10 kg	Vesela Bez galvas un ķidāta Cita	1 224
	katra sver ne vairāk kā 10 kg	Vesela Bez galvas un ķidāta Cita	
Garspuru tunzivis (<i>Thunnus alalunga</i>)	katra sver vairāk nekā 10 kg	Vesela Bez galvas un ķidāta Cita	
	katra sver ne vairāk kā 10 kg	Vesela Bez galvas un ķidāta Cita	
Svītrainās tunzivis (<i>Katsuwonus pelamis</i>)		Vesela Bez galvas un ķidāta Cita	
Zilās tunzivis (<i>Thunnus thynnus</i>)		Vesela Bez galvas un ķidāta Cita	
Citas <i>Thunnus</i> un <i>Euthynnus</i> ģints sugas		Vesela Bez galvas un ķidāta Cita	

II

(Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana nav obligāta)

LĒMUMI

KOMISIJA

KOMISIJAS LĒMUMS

(2009. gada 13. jūlijs)

par valsts atbalsta shēmu C 6/04 (ex NN 70/01) un C 5/05 (ex NN 71/04), ko Itālija īstenojusi par labu siltumnīcu kultūru audzētājiem (atbrīvošana no akcīzes nodokļa dīzeļdegvielai, kuru izmanto siltumnīcu apsildīšanai)

(izziņots ar dokumenta numuru C(2009) 5497)

(Autentisks ir tikai teksts itāļu valodā)

(2009/944/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 88. panta 2. punkta pirmo daļu,

pēc tam, kad ieinteresētajām personām ir lūgts iesniegt savus apsvērumus saskaņā ar iepriekš minēto pantu, un ņemot vērā iesniegtos apsvērumus,

tā kā:

I. PROCEDŪRA

- (1) Ar 2000. gada 28. septembra un 2000. gada 17. oktobra vēstuli Komisijas dienesti, pamatojoties uz to rīcībā esošo informāciju, pieprasīja Itālijas iestādēm paskaidrojumus par piemēroto daļējo atbrīvojumu no akcīzes nodokļa dīzeļdegvielai, kuru izmanto lauksaimniecībā, atbilstoši 2000. gada 30. septembra Dekrētam Nr. 268, kas nosaka neatliekamus pasākumus fizisko personu ienākumu nodokļa un akcīzes nodokļa jomā.
- (2) Itālijas iestādes iesniedza Komisijai pieprasītos paskaidrojumus ar 2000. gada 31. oktobra un 2000. gada 3. novembra vēstuli.
- (3) Pēc šo paskaidrojumu izvērtēšanas Komisija ar 2000. gada 20. novembra vēstuli pieprasīja Itālijas iestādēm jaunu informāciju par atbrīvošanu no akcīzes nodokļa.

- (4) Nesaņēmuši atbildi četrus nedēļu laikā, kā bija noteikts iepriekš minētajā vēstulē, Komisijas dienesti ar 2001. gada 26. aprīļa vēstuli nosūtīja Itālijas iestādēm atgādinājumu, norādot, ka, nesaņemot no tām atbildi, tie patur iespēju piedāvāt Komisijai nosūtīt rīkojumu sniegt informāciju atbilstoši 10. panta 3. punktam Padomes 1999. gada 22. marta Regulā (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai ⁽¹⁾ (tagadējais 88. pants).

- (5) Ar 2001. gada 10. maija vēstuli Itālijas Pastāvīgā pārstāvniecība Eiropas Savienībā iesniedza Komisijai papildu informāciju, ko tā 2001. gada 26. aprīļa vēstulē pieprasīja Itālijas iestādēm.

- (6) Ar 2001. gada 2. augusta vēstuli Komisijas dienesti, pamatojoties uz iepriekš minēto informāciju, paziņoja par lietas NN 70/01 uzsākšanu saistībā ar nepaziņotu valsts atbalstu un pieprasīja Itālijas iestādēm jaunu informāciju.

- (7) Nesaņēmuši atbildi noteiktajā laikā, Komisijas dienesti nosūtīja Itālijas iestādēm jaunu atgādinājumu, vēlreiz pievēršot uzmanību tam, ka, neievērojot četrus nedēļu termiņu atbildes sniegšanai, tie patur iespēju piedāvāt Komisijai nosūtīt rīkojumu sniegt informāciju saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 659/1999 10. panta 3. punktu. Atbildes iesniegšanas termiņš beidzās 2003. gada augusta sākumā.

⁽¹⁾ OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp.

- (8) Nesaņēmusi atbildi iepriekš minētajā laikā, Komisija ar 2003. gada 10. oktobra lēmumu⁽²⁾ pieprasīja Itālijai sniegt visu 2001. gada 2. augustā pieprasīto informāciju, precizējot, ka, nesaņemot Itālijas iestāžu atbildi, tā patur iespēju sākt Līguma 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru.
- (9) Nesaņēmusi atbildi uz rīkojumu sniegt informāciju, ar 2004. gada 19. februāra vēstuli Komisija paziņoja Itālijas iestādēm par lēmumu uzsākt Līguma 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru attiecībā uz 2000. gada 30. septembra Dekrēta Nr. 268 (dokumentācija C 6/04) 5. panta 5. punkta noteikumiem.
- (10) Lēmums sākt paredzēto procedūru publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*⁽³⁾. Komisija ir uzaicinājusi ieinteresētās personas iesniegt apsvērumus par šo atbalsta shēmu.
- (11) Komisija ir saņēmusi ieinteresēto trešo personu apsvērumus par atbalsta shēmu, ar 2004. gada 27. aprīļa vēstuli apsvērumi ir iesniegti Itālijai, dodot iespēju tos komentēt.
- (12) Itālija nav sniegusi komentārus par šiem apsvērumiem, bet pēc tam, kad bija lūgusi un saņēmusi termiņa pagarinājumu pirms procedūras uzsākšanas saskaņā ar Līguma 88. panta 2. punktu, nosūtīja atbildi par šo procedūru ar 2004. gada 21. jūnija vēstuli, kas reģistrēta 2004. gada 25. jūnijā.
- (13) Pēc 2004. gada 19. februāra vēstules nosūtīšanas, ar ko tika paziņota procedūras uzsākšana, kuru paredz Līguma 88. panta 2. punkts saistībā ar 2000. gada 30. septembra Dekrēta Nr. 268 5. panta 5. punktu, Komisija iepazinās ar informāciju, saskaņā ar kuru siltumnīcu kultūru audzētāji patiesībā saņem pilnīgu atbrīvojumu no akcīzes nodokļa dižeļdegvielai, kuru izmanto siltumnīcu apsildīšanai. Ar 2004. gada 10. jūnija faksu tā pieprasīja Itālijas iestādēm informāciju par šo pilnīgo atbrīvojumu.
- (14) Ar 2004. gada 28. jūlija vēstuli, kas reģistrēta 2004. gada 3. augustā, Itālijas Pastāvīgā pārstāvniecība Eiropas Savienībā paziņoja Komisijai Itālijas iestāžu atbildi uz iepriekš minēto 2004. gada 10. jūnija vēstuli. No šīs atbildes izriet, ka iepriekš minētais papildu atbrīvojums tika noteikts ar vairākiem tiesību aktiem: 2000. gada 23. decembra Likuma Nr. 388 24. panta 3. punktu, 2001. gada 21. decembra Likuma Nr. 448 13. panta 3. punktu, 2002. gada 27. decembra Likuma Nr. 289 19. panta 4. punktu un 2003. gada 24. decembra Likuma Nr. 350 2. panta 4. punktu.
- (15) Pamatojoties uz šo informāciju, Komisijas dienesti nolēma uzsākt jaunu lietu par nepaziņotajiem atbalstiem ar numuru NN 71/04, lai izvērtētu minētā papildu atbrīvojuma saderību ar kopējo tirgu, un ar 2004. gada 4. novembra vēstuli informēja par to Itālijas iestādes.
- (16) Ar 2005. gada 24. janvāra vēstuli Komisija paziņoja Itālijas valdībai par lēmumu uzsākt EK Līguma 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru attiecībā uz iepriekš minēto papildu atbrīvojumu, ko nosaka 2000. gada 23. decembra Likuma Nr. 388 24. panta 3. punkts, 2001. gada 21. decembra Likuma Nr. 448 13. panta 3. punkts, 2002. gada 27. decembra Likuma Nr. 289 19. panta 4. punkts un 2003. gada 24. decembra Likuma Nr. 350 2. panta 4. punkts (lieta C 5/05).
- (17) Lēmums sākt procedūru publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*⁽⁴⁾. Komisija ir uzaicinājusi ieinteresētās personas iesniegt apsvērumus par šo atbalsta shēmu.
- (18) Komisija nav saņēmusi ieinteresēto trešo personu apsvērumus.
- (19) Ar 2005. gada 21. februāra vēstuli, kas reģistrēta 2005. gada 22. februārī, Itālijas Pastāvīgā pārstāvniecība Eiropas Savienībā paziņoja Komisijai Itālijas iestāžu atbildi attiecībā uz procedūras uzsākšanu saskaņā ar Līguma 88. panta 2. punktu par minēto papildu atbrīvojumu.
- (20) Ar 2007. gada 27. septembra vēstuli Komisijas dienesti pieprasīja Itālijas iestādēm papildu informāciju pa šo atbalstu un par atbildēm saistībā ar procedūras uzsākšanu, ko paredz Līguma 88. panta 2. punkts. Itālijas iestādes tika īpaši aicinātas pamatot argumentu, saskaņā ar kuru atbalsts iekļaujas Itālijas nodokļu sistēmas kopumā, un izanalizēt, vai šo atbalstu nevar pamatot, ņemot vērā Kopienas pamatnostādņu noteikumus par atbalsta sniegšanas brīdī piemērotu valsts atbalstu vides aizsardzībai⁽⁵⁾. Itālijas varas iestādēm tika dots mēnesis laika, lai sagatavotu pieprasīto papildu informāciju.
- (21) Nesaņēmuši atbildi no Itālijas iestādēm, Komisijas dienesti 2008. gada 15. oktobrī ar faksu nosūtīja tām atgādinājumu, kurā precizēja, ka, nesaņemot atbildi jaunā termiņā – viena mēneša laikā –, tie patur tiesības piedāvāt Komisijai nosūtīt rīkojumu sniegt informāciju saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 659/1999 10. panta 3. punktu.

(2) Lēmums C(2003) 3802 kas, Itālijai paziņots ar 2003. gada 13. oktobra vēstuli SG(2003) D/232244.

(3) OV C 69, 19.3.2004., 8. lpp.

(4) OV C 101, 27.4.2005., 17. lpp.

(5) OV C 37, 3.2.2001., 3. lpp.

- (22) Nesaņēmusi atbildi noteiktajā laikā, Komisija ar 2008. gada 5. decembra vēstuli⁽⁶⁾ nosūtīja Itālijai iepriekš minēto rīkojumu.
- (23) Ar 2009. gada 5. februāra elektroniskā pasta vēstuli, kas reģistrēta 2009. gada 9. februārī, Itālijas Pastāvīgā pārstāvniecība Eiropas Savienībā iesniedza Komisijai Itālijas iestāžu atbildi uz iepriekš minēto rīkojumu.
- (24) Pēc 2009. gada 21. aprīļa sanāksmes ar Komisijas dienestiem Itālijas iestādes iesniedza jaunu vēstuli, kuru 2009. gada 19. maijā nodeva Itālijas Pastāvīgā pārstāvniecība Eiropas Savienībā.

II. APRAKSTS

- (25) Ar 2000. gada 30. septembra Dekrēta Nr. 268 5. panta 5. punktu noteikts, ka laikposmā no 2000. gada 3. oktobra līdz 31. decembrim attiecībā uz dīzeļdegvielu, kuru izmanto siltumnīcu apsildīšanai, akcīzes nodokli piemēro 5 % apmērā no tā, ko piemēro dīzeļdegvielai, kuru izmanto kā degvielu.
- (26) Minētā dekrēta 6. panta 1. punkts nosaka, ka tajā pašā laikposmā lauksaimniecībā izmantotajai dīzeļdegvielai akcīzes nodokļa likme atbilst 22 % no tās, kas piemērota dīzeļdegvielai kā degvielai un akcīzes nodoklis benzīnam atbilst 49 % no parastās likmes.
- (27) 2000. gada 23. decembra Likuma Nr. 388 24. panta 3. punkts, 2001. gada 21. decembra Likuma Nr. 448 13. panta 3. punkts, 2002. gada 27. decembra Likuma Nr. 289 19. panta 4. punkts un 2003. gada 24. decembra Likuma Nr. 350 2. panta 4. punkts nosaka pilnīgu atbrīvojumu no akcīzes nodokļa dīzeļdegvielai, kuru Itālijā izmanto siltumnīcu apsildīšanai. Atbrīvojums attiecas uz šādiem periodiem: no 2001. gada 1. janvāra līdz 30. jūnijam, visu 2002. gadu, visu 2003. gadu un visu 2004. gadu.

III. PIRMĀ PROCEDŪRAS UZSĀKŠANA, KĀ PAREDZĒTS LĪGUMA 88. PANTA 2. PUNKTĀ (LIETA C 6/04)

- (28) Komisija ir uzsākusi procedūru, ko paredz Līguma 88. panta 2. punkts, attiecībā uz 2000. gada 30. septembra Dekrēta Nr. 268 5. panta 5. punkta noteikumiem, jo tai bija šaubas par saderību ar kopējo tirgu, papildus sama-

zinot akcīzes nodokli 17 procentu apmērā siltumnīcu kultūru audzētājiem, kuri siltumnīcu apsildīšanai izmanto dīzeļdegvielu, salīdzinājumā ar pārējiem lauksaimniecības uzņēmumiem. Šīs šaubas izrietēja no fakta, ka, neraugoties uz nosūtīto rīkojumu sniegt informāciju, Itālijas iestādes nebija iesniegušas nevienu pierādījuma elementu atbrīvojuma pamatojumam saskaņā ar konkurences likumu (tās vispār nav atbildējušas uz rīkojumu). Šaubas pastiprināja akcīzes nodokļa atvieglojuma apstrīdamā atbilstība, ņemot vērā Padomes 1992. gada 19. oktobra Direktīvu 92/81/EEK par akcīzes nodokļa saskaņošanu attiecībā uz minerāļlāzēm⁽⁷⁾ un direktīvu, ar ko to atcēla, tas ir, Padomes 2003. gada 27. oktobra Direktīvu 2003/96/EK, ar kuru pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai⁽⁸⁾.

IV. ITĀLIJAS IESTĀŽU ATBILDE UZ PIRMĀS PROCEDŪRAS UZSĀKŠANU, KAS PAREDZĒTA LĪGUMA 88. PANTA 2. PUNKTĀ

- (29) 2004. gada 21. jūnija vēstulē Itālijas iestādes norādīja, ka atbrīvojumu no akcīzes nodokļa nevar uzskatīt par valsts atbalstu, bet ka tas jāizskata attiecīgi Direktīvas 92/81/EEK un 2003/96/EK 8. panta 2. punkta f) apakšpunkta un 15. panta 3. punkta ietvaros. Raugoties no to viedokļa, siltumnīcu kultūru audzēšana ietilpst "lauksaimniecības un dārzkopības sektora darbu" kategorijā, kurai Kopienas tiesības pieļauj dalībvalstīm piemērot daļēju vai pilnīgu akcīzes nodokļu atbrīvojumu, un nodokļu atbrīvojums siltumnīcu kultūru audzēšanai nerada diskrimināciju lauksaimniecības un dārzkopības sektorā, jo pastāv diferencēti atbrīvojumi un visiem lauksaimniecības nozares uzņēmumiem ir brīva izvēle, vai nodarboties ar audzēšanu lauka platībās vai siltumnīcās.
- (30) Pēc Itālijas iestāžu domām, strīdīgā sistēma attiecas vienīgi uz nodokļiem, un to vajadzētu aplūkot no šāda skatu punkta, lai analīze aptvertu visas Eiropas Savienības valstis, tādējādi izvairoties no situācijas, kad, koncentrējoties uz vienu nacionālo gadījumu, tiek pārkāpts dalībvalstu princips *par condicio*. Šajā sakarā Itālijas iestādes savu nostāju balsta uz politisku vienošanos, kas noslēgta starp Padomi un Komisiju 2003. gada 19. marta *Ecofin* Padomes sanāksmes laikā, saskaņā ar kuru izņēmumi vispārējā nodokļu sistēmā vai diferenciācija tās iekšienē, kuru pamato ar nodokļu sistēmas dabu vai vispārējām raksturīgām pazīmēm, neietver valsts atbalstu.
- (31) Noslēgumā Itālijas iestādes piebilst, ka, pēc to rīcībā esošajiem secinājumiem un informācijas, paredzētā sistēma "nekaitē iekšējā tirgus pareizai darbībai un nesatur konkurences izkropļojumus" (atsauce uz Direktīvas 2003/96/EK 24. apsvērumu).

⁽⁶⁾ Vēstule SG-Greffé (2008) D/207739.

⁽⁷⁾ OV L 316, 31.10.1992., 12. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 283, 31.10.2003., 51. lpp.

**V. IEINTERESĒTO TREŠO PERSONU APSVĒRUMI PĒC
PIRMĀS PROCEDŪRAS UZSĀKŠANAS, KAS
PAREDZĒTA LĪGUMA 88. PANTA 2. PUNKTĀ**

- (32) Ar 2004. gada 19. aprīļa vēstuli, kas reģistrēta 2004. gada 21. aprīlī, Komisija ir saņēmusi vienas ieinteresētās personas apsvērumus pēc pirmās procedūras uzsākšanas, kas paredzēta Līguma 88. panta 2. punktā.
- (33) Savā vēstulē ieinteresētā trešā persona apraksta tā tirgus nestabilitāti, kurā tā darbojas, un problēmas, kas saistītas ar siltumnīcu apsildīšanai izmantotās degvielas cenu celšanos. Pēc trešās ieinteresētās personas domām, gadījumā, ja Komisija iestātos pret minēto atbrīvojumu, daudzi uzņēmumi būtu spiesti pārtraukt darbu vai samazināt degvielas patēriņu savu siltumnīcu apsildīšanai, kas novestu pie viņu produkcijas kvalitātes krišanās. Turklāt Beļģijā un Nīderlandē apsildīšanai izmantotās degvielas (piemēram, metāns un šķidrās kurināmais) cenas ir par 20 līdz 40 % zemākas, salīdzinot ar lauksaimniecības dīzeļdegvielas cenu Itālijā un līdz ar to nevar radīt konkurences izkropļojumus. Visbeidzot, pēc šīs personas domām, tās darbības jomā joprojām pieaug to uzņēmumu skaits, kas siltumnīcu apsildīšanai izmanto metānu.

**VI. OTRĀS PROCEDŪRAS UZSĀKŠANA, KAS
PAREDZĒTA LĪGUMA 88. PANTA 2. PUNKTĀ
(LIETA C 5/05)**

- (34) Komisija uzsāka otru procedūru, kas paredzēta Līguma 88. panta 2. punktā, pēc tam kad bija iepazinies ar informāciju, kura pierādīja, ka Itālijas siltumnīcu kultūru audzētāju saņemtais akcīzes nodokļu atbrīvojums īstenībā ir daudz lielāks nekā pirmās procedūras uzsākšanas gaitā analizētais. Pirmās procedūras uzsākšanas saistībā izteiktās šaubas, kas cita starpā bija saistītas ar faktu, ka Itālijas iestādes nebija atbildējušas uz rīkojumu sniegt informāciju, pastiprināja minēto iestāžu atbilde uz pirmās procedūras atvēršanu. Būtībā Komisijas izteiktās šaubas saistībā ar otrās procedūras uzsākšanu bija pamatotas ar šādiem apsvērumiem:

- a) Itālijas iestādes uzskata, ka atbrīvojumu no akcīzes nodokļa degvielai neatkarīgi no tā apmēra nevar uzskatīt par valsts atbalstu, bet gan fiskālas dabas pasākumu, kas pamatots ar shēmas raksturu, kurā tas iekļaujas, tomēr tās nav minējušas nevienu faktu, kas apstiprina šo argumentu;
- b) cits Itālijas iestāžu minēts arguments ir, ka atbrīvojums no akcīzes nodokļa nerada konkurences izkro-

plojumu, jo dārzkopji atbrīvojumu var izmantot, brīvi izvēloties audzēt siltumnīcu kultūras; šis arguments šķiet apšaubāms, jo atbrīvojums nebija iecerēts kā mudinājums pārstrukturēt saimniecisko darbību pārejai uz audzēšanu siltumnīcās, bet drīzāk – lai atvieglotu esošo siltumnīcu kultūru audzētāju finanšu slogu, kas saistīts ar viņu darbību;

- c) attiecībā uz jautājumu par konkurences izkropļojumu Itālijas iestādes joprojām apgalvo, ka, balstoties uz to rīcībā esošajiem oficiālajiem datiem, siltumnīcu kultūru audzētājiem piešķirtais pilnīgais atbrīvojums nerada izkropļojumus; Komisijai nav skaidrs, kā minētās iestādes var izteikt šādu apgalvojumu, jo 2004. gada 10. jūnijā ar teleksu nosūtītajā atbildē Komisijas dienestiem (sk. 14. apsvērumu) tās apgalvo, ka nevar sniegt precīzus datus par summām, kuras siltumnīcu kultūru audzētāji varējuši ietaupīt, pateicoties pilnīgam atbrīvojumam;
- d) Itālijas iestādes, aizstāvot pieņēmumu, ka nepastāv valsts atbalsts, nav norādījušas, kāds konkurences likums, pēc to domām, pamatotu pilnīga atbrīvojuma no akcīzes nodokļa saderību ar kopējo tirgu;
- e) nevar izslēgt, ka atbrīvojums būtu piešķirts, pārkāpjot Direktīvu 92/81/EEK un Direktīvu 2003/96/EK.

**VII. ITĀLIJAS IESTĀŽU ATBILDE UZ OTRĀS
PROCEDŪRAS UZSĀKŠANU, KAS PAREDZĒTA
LĪGUMA 88. PANTA 2. PUNKTĀ**

- (35) 2005. gada 21. februāra vēstulē Itālijas iestādes vispirms apgalvoja, ka otrā procedūra būtībā attiecas uz tiem pašiem jautājumiem, kas aplūkoti pirmās procedūras uzsākšanā, un ka to formulētie apsvērumi, atbildot uz pirmās procedūras uzsākšanu, paliek spēkā. Turklāt atbildi tās papildināja ar šādiem skaidrojumiem:

- a) dalībvalstu veiktā akcīzes nodokļa regulēšana neveido valsts atbalstu Līguma 87. panta 1. punkta nozīmē. 2003. gada 19. marta *Ecofin* padomes secinājumi, saskaņā ar kuriem izņēmumi vispārējā nodokļu sistēmā vai diferencēšana tās ietvaros, kas pamatota ar nodokļu sistēmas raksturu vai vispārējām raksturīgām pazīmēm, neveido valsts atbalstu, ir Kopienas finanšu iestāžu prioritārās kompetences noteicošs elements. Līdz ar to informācija par sistēmas raksturu vai vispārējām pazīmēm tiks sniegta pieminētajām finanšu iestādēm pēc to pieprasījuma;

b) Direktīvas 2003/96/EK 15. panta 1. punkta formulējumu “neskarot citus Kopienas noteikumus” nevar interpretēt tā, ka tas padara Līguma 87. un 88. pantu piemērojumu visiem samazināšanas vai atbrīvošanas pasākumiem, jo, ja Kopienas likumdevējs būtu gribējis pakļaut visus akcīzes modulācijas pasākumus Līguma 87. un 88. pantam, tad būtu izteicis šo gribu, iekļaujot norādi uz minētajiem pantiem saskaņā ar likuma interpretācijas pamatprincipu *lex ubi voluit dixit*. No otras puses, jebkurā Kopienas aktā likumdevēja griba pakļaut noteiktus pasākumus valsts atbalsta normām ir skaidri izteikta un nevis formulēta vispārējā veidā kā “neskarot citus Kopienas noteikumus”. Un vēl jo vairāk skaidrs un noteikts formulējums ir nepieciešams tādēļ, ka tāda pasākuma noteikšanai kā “ietver valsts atbalstu” vai “neietver valsts atbalstu” ir liels iespaids uz šā pasākuma raksturu, īstenošanas kārtību un izpildes ilgumu;

c) tas, ka pasākums nekaitē iekšējā tirgus normālai darbībai un nerada konkurences izkropļojumus, ir objektīvs fakts, un attiecīgi ražotāju iegūtie ietaupījumi, pateicoties šim pasākumam, kļūst nenozīmīgi.

VIII. ITĀLIJAS IESTĀŽU ATBILDE UZ 2008. GADA 5. DECEMBRA RĪKOJUMU SNIEGT INFORMĀCIJU

(36) Itālijas iestādes 2009. gada 5. februāra vēstulē vispirms atgriežas pie temata par valsts atbalsta saderību ar Direktīvas 92/81/EEK noteikumiem, kas, pēc to domām, nepietiekami paskaidro akcīzes nodokļu atbrīvojuma vai samazinājuma saderību no konkurences noteikumu viedokļa.

(37) Lai paskaidrotu savu nostāju, tās atsauca uz direktīvas 8. pantu, saskaņā ar kuru “neskarot citus Kopienas noteikumus, dalībvalstis var piemērot pilnīgus vai daļējus atbrīvojumus vai akcīzes nodokļa likmju samazinājumus minerāleļļām, kuras, piemērojot fiskālo kontroli, izmanto (. .) vienīgi lauksaimniecības vai dārzkopības darbiem, kā arī mežkopībā un saldūdens akvakultūrā”.

(38) Pēc Itālijas iestāžu uzskata, šajā pantā izmantotais formulējums “neskarot citus” nenosaka prasību ievērot Eiropas konkurences likumus, kā tas turpretim darīts Direktīvas 2003/96/EK 26. pantā. Itālijas iestādes apgalvo, ka, ja abās direktīvās būtu paredzēta tā pati prasība, tad Kopienas likumdevējam nebūtu iemesla Direktīvas 2003/96/EK 26. pantu izteikt tiešāk. Tādējādi Itālijas iestādes, ņemot vērā Direktīvas 92/81/EEK 8. pantā

noteikto, secina, ka dalībvalstis var likumīgi piemērot akcīzes nodokļa samazinājumu vai atbrīvojumu dārzkopības sektorā.

(39) Turklāt Itālijas iestādes uzsver, ka Direktīvas 92/81/EEK piemērošana un attiecīgi Direktīvas 2003/96/EK piemērošana īstenībā izraisa konkurences kropļojumus iekšējā tirgū, jo paredzētie samazinājumi vai atbrīvojumi rada priekšrocības tām dalībvalstīm, kurām ir lielāki ekonomiskie resursi un kuras līdz ar to var vienādi piemērot akcīzes nodokļa samazinājumu visai lauksaimniecības nozarei. Tā kā Itālijas resursi ir ierobežoti, tika nolemts iestāties par labu siltumnīcu kultūru audzētājiem, jo akcīzes nodokļa samazinājuma vai atbrīvojuma pasākumi tika piemēroti krīzes kontekstā, kad paaugstinājās apkures produktu cenas. Šajā saistībā Itālijas iestādes atgādina, ka Komisijai nav jāiejaucas dalībvalsts noteiktajās prioritātēs.

(40) Attiecībā uz iespēju piemērot Kopienas pamatnostādņu noteikumu par valsts atbalstu vides aizsardzībai (sk. 20. apsvērumu) Itālijas iestādes apgalvo, ka piešķirtais akcīzes nodokļa samazinājums ir saskaņā ar šo pamatnostādņu noteikumiem un tādēļ varētu izmantot tajos paredzētos izņēmumus, jo, pēc to domām, runa ir par nodokļiem, kas ir spēkā atbilstoši pamatnostādņu 51. punkta 2. apakšpunktam. Tajā paredzēts šādi: ja runa ir par spēkā esošiem nodokļiem, atbalsts, kas izpaužas kā samazinājums vai atbrīvojums, ir pieļaujams, ja ir izpildīti divi papildu nosacījumi:

— minētajam nodoklim jāpanāk ievērojama pozitīva ietekme vides aizsardzības jomā,

— jautājums par izņēmumiem par labu ieinteresētajiem uzņēmumiem jāizlemj nodokļa pieņemšanas laikā – vai tie kļūst nepieciešami sakarā ar nozīmīgām izmaiņām ekonomiskajos apstākļos, kas nostāda uzņēmumus īpaši smagā konkurences stāvoklī. Šajā gadījumā nodokļa samazinājuma summa nedrīkst pārsniegt no ekonomisko apstākļu izmaiņām izrietošo apstākļu slogu. Kad slogs kļūst mazāks, jāizbeidzas arī nodokļu samazinājumam.

(41) Pēc Itālijas iestāžu domām, lauksaimniecībā izmantotās degvielas akcīzes nodokli, jo īpaši gāzei, ko izmanto apsildīšanai, var uzskatīt par vides nodokli (ekoloģiskā nodokļa norma) un tam ir pozitīva ietekme uz vidi, jo tas mudina ražotājus samazināt degvielas patēriņu.

(42) Attiecībā uz pamatnostādņu 51. punkta 1. apakšpunkta b) punktu, saskaņā ar kuru lēmums par izņēmumiem par labu uzņēmumiem jāpieņem nodokļa pieņemšanas laikā, Itālijas iestādes atsaucas uz Komisijas 2005. gada 7. decembra Lēmumu C(2005) 4436. Saskaņā ar šo lēmumu "apskatāmajiem akcīzes nodokļiem sākotnēji, iespējams, nav bijis izteikts vides aizsardzības mērķis, un lēmumi par atbrīvojumiem ir pieņemti (...) krietnu laiku pirms 2001. gada vides aizsardzības palīdzības pamatnostādņu piemērošanas sākuma. Šajā situācijā var uzskatīt, ka lēmumi par atbrīvojumiem ir pieņemti vienlaikus ar akcīzes nodokļa ieviešanu. Tādējādi saskaņā ar pamatnostādņu 51. punkta 2. apakšpunktu šajā lēmumā vērtējamajiem atbrīvojumiem var piemērot 51. punkta 1. apakšpunktā izklāstītos noteikumus". Itālijas iestādes papildina, ka akcīzes nodokļa samazinājums tika izlemts pēc ekonomisko apstākļu izmaiņām (īpaši naftas cenas kāpuma), kas nostādīja siltumnīcu kultūru audzētājus sevišķi sarežģītā konkurences situācijā salīdzinājumā ar audzētājiem lauka platībās un kas citās valstīs pamudināja iestādes pieņemt lēmumus par labu siltumnīcu kultūru audzētājiem un saldūdens akvakultūrai. Tās pašas iestādes norāda, ka apsildīšanā izmantotās dīzeļdegvielas cena minētajā periodā ir mainījusies šādi: laika periodā no 1999. līdz 2000. gadam + 37 %, laika periodā no 1999. līdz 2001. gadam + 26 % un laika periodā no 1999. līdz 2002. gadam + 26 %. Turpretim cenu struktūra bija šāda (izteikta EUR/l vidēji gadā):

(EUR par litru)

	Ražotāja cena	Nodokļi	Patēriņa cena
1999	0,217	0,524	0,741
2000	0,342	0,523	0,865
2001	0,317	0,504	0,821
2002	0,292	0,542	0,834
2003	0,314	0,547	0,861
2004	0,354	0,555	0,909

(43) Itālijas iestādes bez tam uzsver, ka pamatnostādņu 51. punkta piemērošana jebkurā gadījumā uzliek par pienākumu maksāt daļu nodokļa. Itālijas iestāžu veiktie pasākumi, pēc to domām, var būt saderīgi, ja saņēmēji maksā minimālo Kopienas līmenī noteikto summu (minimums saskaņā ar šīm pašām iestādēm bija EUR 13/1 000 kg laika periodā no 2000. līdz 2003. gadam un vēlāk – EUR 21/1 000 kg).

(44) Visbeidzot, attiecībā uz piešķirto atbalstu kopsummā Itālijas iestādes norāda, ka skaitļi, kas parādās dažādos finanšu likumos, ir vērtējums, kas balstīts uz apsildīšanai paredzētās degvielas patēriņa prognozēm un uz tiem drīzāk jāraugās kā uz neesošiem ienākumiem nekā resursu sadalījumu. Pēc to domām, no šā brīža ir grūti aprēķināt katra ražotāja peļņu, jo nodokļu sistēmas

pārvalde ir uzticēta reģioniem, provincēm vai pat municipalitātei. Tiklīdz skaitļi būs sagatavoti, tie tiks paziņoti.

IX. 2009. GADA 18. MAIJĀ NOSŪTĪTĀ VĒSTULE

(45) Šajā vēstulē Itālijas iestādes vispirmām kārtām apgalvo, ka akcīzes nodoklis ir spēkā esošs nodoklis un šajā sakarā tam var piemērot izņēmumus, pamatojoties uz pamatnostādņem par valsts atbalstu vides aizsardzībai iepriekš 42. apsvērumā minēto iemeslu dēļ.

(46) Šiem argumentiem seko papildināta 42. apsvēruma tabula (nodokļu sleja ir sadalīta akcīzes nodokļa un PVN slejā). Pēc šīs jaunās tabulas aplūkotajā laika posmā cenu struktūra bijusi šāda (šoreiz skaitļi ir izteikti EUR/1 000 l):

(EUR par 1 000 litriem)

	Ražotāja cena	PVN	Akcīzes nodoklis	Patēriņa cena
1999	219,83	123,5	397,67	741
2000	344,35	144,1	375,92	864,33
2001	313,4	136,7	370,11	820,22
2002	293,31	139,7	405,24	838,26
2003	314,37	143,5	403,21	861,1
2004	355,01	151,6	403,21	909,86

(47) Itālijas iestādes uzsver, ka laikā no 1999. gada līdz 2004. gadam apkurei domātās dīzeļdegvielas patēriņa cena turpināja pieaugt, izņemot nelielu cenas kritumu 2000. un 2001. gadā. Pēc tam seko 42. un 43. apsvērumā izklāstīto argumentu atkārtojums.

(48) Attiecībā uz pasākuma pamatojumu Itālijas nodokļu sistēmas kontekstā Itālijas iestādes precizē, ka Itālijā no nodokļa atbrīvotās degvielas daudzums ir sadalīts pēc zemes platības, kultūru kvalitātes un izmantoto lauksaimniecības iekārtu finansējuma. Tādējādi var uzskatīt, ka atbrīvojums ir aprēķināts atkarībā no darbības tipa un proporcionāli siltumnīcu kultūru audzēšanas gadījumam, jo šā tipa kultūru audzēšana ir pilnīgi atkarīga no dīzeļdegvielas un ražošanas nosacījumi ir pavisam citādi nekā lauka platībās. Turklāt ar atbrīvojumu netiek atbalstīta tikai viena produkta ražošana, jo to piemēro visiem siltumnīcu produktiem, un var uzskatīt, ka siltumnīcu kultūru audzēšana ir izplatīta visā lauksaimniecības nozarē.

- (49) Raugoties uz Līguma 87. panta 1. punktu kopumā, Itālijas iestādes uzskata, ka nepastāv visi minētajā punktā izklāstītie apstākļi, jo atbrīvojumam nav ne selektīva, ne konkurenci kropļojoša rakstura.
- (50) Attiecībā uz selektivitāti tās atsaucas uz Pirmās instances tiesas spriedumu lietā T-233/04⁽⁹⁾. Spriedumā (86. punkts) tiesa ir norādījusi, ka "EKL 87. panta piemērošanā nav nozīmes, vai saņēmēja situācija salīdzinājumā ar iepriekš pastāvējušo tiesisko situāciju ir uzlabojusies vai pasliktinājusies vai, tieši pretēji, tā laika gaitā nav izmainījusies. Ir tikai jānosaka, vai attiecīgā tiesiskā regulējuma ietvaros valsts pasākums EKL 87. panta 1. punkta izpratnē dod priekšrocības "noteiktiem uzņēmumiem vai noteiktai ražošanai" salīdzinājumā ar citiem uzņēmumiem, kuri atrodas pielīdzināmā faktiskajā un juridiskajā situācijā, ņemot vērā attiecīgā pasākuma mērķi".
- (51) Pēc Itālijas iestāžu uzskata, dīzeļdegvielai piemērotais atbrīvojums aizsargājamā vidē, kurā tiek ražoti lauksaimniecības produkti, nerada atšķirības ne starp uzņēmumiem, kam ir vienāds juridiskais un faktiskais stāvoklis, ne starp produktiem, jo visi uzņēmumi neatkarīgi no ražotajiem produktiem, iegādājoties dīzeļdegvielu, var saņemt atbrīvojumu siltumnīcās audzētai produkcijai.
- (52) Attiecībā uz konkurenci izkropļošanas iespēju Itālijas iestādes atsaucas uz Komisijas Lēmumu C(2008) 1105, kura 43. apsvērumā norādīts, ka "Direktīvas 92/81/EEK 8. panta 2. punktā piemērotajiem pilnīgiem vai daļējiem nodokļu atvieglojumiem ir tas pats mērķis, kas pasākumiem, kuri minēti Direktīvā 2003/96/EK, un tiem drīzāk ir mazāka nozīme, un līdz ar to analogiski var teikt, ka tiem nevajadzētu izkropļot konkurenci".
- (53) Turklāt Itālijas iestādes piebilst, ka tā paša lēmuma 32. apsvērumā Komisija uzskata, ka šāda veida pasākumi saistībā ar lauksaimniecības primārās produkcijas ražošanā izmantoto degvielu negodīgi neizkropļo konkurenci, ņemot vērā Eiropas Savienības lauksaimniecības uzņēmumu nelielās platības (vairāk nekā 60 % saimniecību ir mazāk nekā pieci hektāri lauksaimniecībā izmantojamās zemes). Pamatojoties uz šo apsvērumu, tās pasvītro, ka, balstoties uz platību kritēriju, būtu grūti izkropļot konkurenci, jo apmēram 80 % Itālijas lauksaimniecības uzņēmumu ir mazāk nekā pieci hektāri lauksaimniecībā izmantojamo zemju.
- (54) Cits Itālijas iestāžu arguments ir, ka siltumnīcas 1 m³ apsildīšanai nepieciešami tikai divi litri dīzeļdegvielas. Turklāt, pēc *Enama* (Lauksaimniecības mehanizācijas valsts iestāde) veiktā pētījuma, par dīzeļdegvielas patēriņu 14 no 20 Itālijas apgabalu siltumnīcām izmantotā dīzeļdegviela (167 436 001 litrs) 2002. gadā veidoja tikai 11,77 % no lauksaimniecībā patērētās dīzeļdegvielas un 2003. gadā – 10,67 %.
- (55) Pēc šo paskaidrojumu iesniegšanas, lai apstiprinātu savu versiju, saskaņā ar kuru minētais atbrīvojums nesatur valsts atbalsta elementus atbilstoši EK līguma 87. panta 1. punktam, Itālijas iestādes vēlreiz apliecina atbrīvojuma horizontālo raksturu, uzsverot faktu, ka visi lauksaimnieki varētu to izmantot, ja nodarbotos ar siltumnīcu kultūru audzēšanu, un uzsver, ka nediskriminācijas principu nevar piemērot ar atpakaļejošu spēku tiesiskās pašārvības un juridiskās noteiktības dēļ.

X. NOVĒRTĒJUMS

- (56) Šis lēmums attiecas uz atšķirību starp akcīzes nodokļa atvieglojumu dīzeļdegvielai, ko izmanto siltumnīcu apsildīšanai, no vienas puses, un nodokļu atvieglojumu dīzeļdegvielai, ko izmanto kā degvielu, no otras puses.
- (57) Ņemot vērā Itālijas iestāžu izvirzītos argumentus atbildē uz procedūras uzsākšanu, vispirms ir jāaplūko, vai shēma nav valsts atbalsts atbilstoši EK līguma 87. panta 1. punktam.
- (58) Saskaņā ar Līguma 87. panta 1. punktu ar kopējo tirgu nav saderīgs tāds valsts atbalsts vai atbalsts, izmantojot valsts līdzekļus, ciktāl tas iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm, ir labvēlīgs atsevišķiem uzņēmumiem vai atsevišķu preču ražošanai, rada vai draud radīt konkurenci izkropļojumus.
- (59) Apskatāmā shēma atbilst šai definīcijai ne tikai tāpēc, ka to finansē no valsts līdzekļiem (piešķirot atbrīvojumu no akcīzes nodokļa, valsts atsakās no noteiktiem ieņēmumiem, kurus pretējā gadījumā varētu piedzīt), bet arī tāpēc, ka tā ir labvēlīga atsevišķiem uzņēmumiem (lauksaimniecības nozares uzņēmumiem un tās ietvaros tiem, kas nodarbojas ar siltumnīcu kultūru audzēšanu) un var iespaidot tirdzniecību un radīt negodīgu konkurenci, ņemot vērā Itālijas vietu siltumnīcu kultūru audzēšanā (piemēram, svaigo dārzeņu ražošanas platību ziņā siltumnīcās 2000. un 2003. gadā Itālija ieņēma otro vietu Eiropas Savienībā; 2000. un 2001. gadā tā bija lielākā dārzeņu audzētāja Eiropas Savienībā, un, visbeidzot, laika posmā, uz kuru attiecas uzsāktās procedūras, Itālija bija otrā nozīmīgākā Eiropas valsts siltumnīcu kultūrām izmantoto platību ziņā).

⁽⁹⁾ PIT, 2008. gada 10. aprīļa spriedums lietā T-233/04, *Nīderlandes Karaliste pret [Eiropas Kopienu] Komisiju*, [2008] ECR, II-00591. lpp.

- (60) Lietas izskatīšanas gaitā Itālijas iestādes izvirzīja vairākus argumentus, lai aizstāvētu savu versiju, saskaņā ar kuru shēma nesatur valsts atbalsta elementus:
- pamatojoties uz politisko vienošanos, ko Padome un Komisija noslēdza 2003. gada 19. martā *Ecofin* Padomes sanāksmes laikā, izņēmumi vispārējā [nodokļu] sistēmā vai diferenciācija tās iekšienē, kuru pamato nodokļu sistēmas daba vai vispārējais raksturs, neveido valsts atbalstu. Bez tam Itālijā atbrīvojums iekļaujas Itālijas nodokļu sistēmas struktūrā, jo attiecas uz visu siltumnīcās ražoto produkciju, un no ienākuma nodokļa atbrīvotie degvielas daudzumi tiek sadalīti atkarībā no veiktās darbības,
 - pamatojoties uz pieejamām aplēsēm un datiem, aplūkojamā shēma “nekaitē iekšējā tirgus pareizai darbībai un nerada konkurences izkropļojumus” (sk. 30. un 31. apsvērumu),
 - atbrīvojumam nav selektīvas dabas, un tas neizkropļo konkurenci.
- (61) Vispirms jāuzsver, ka nekāda veida politiskā vienošanās nevar izmainīt atbalsta jēdzienu, kurš objektīvi definēts Līgumā.
- (62) Attiecībā uz argumentu, pēc kura atbrīvojumu varētu pamatot ar nodokļu sistēmas dabu vai vispārējo raksturu, Komisija uzskata, ka specifiskais atbrīvojums no akcīzes nodokļa, kas aprobežojas ar viena veida produkciju (šajā gadījumā ar siltumnīcu kultūrām, kas saņem lielāku atbrīvojumu nekā lauka platībās audzētās kultūras), nevar pamatot ar nodokļu sistēmas dabu un struktūru, kad Kopienas tiesību akti principā uzliek par pienākumu aplikt ar akcīzes nodokli⁽¹⁰⁾. Tāds pats apsvēruma ir spēkā, kad Kopienas tiesību akti nenosaka šo atbrīvojumu. Arguments, saskaņā ar kuru atbrīvojums attiecas uz visām siltumnīcu kultūrām, šajā gadījumā nav atbilstīgs, jo veselās lauksaimnieciskās ražošanas nozares saņēma mazākus atbrīvojumus nekā siltumnīcu kultūru audzētāji un, ja, kā apgalvo Itālijas iestādes, no akcīzes nodokļa atbrīvotās degvielas daudzums tiek sadalīts atkarībā no darbības veida, tad nodokļu sistēmas struktūra prasītu, lai atbrīvojums būtu vienāds visiem saimnieciskās darbības veidiem, kuros izmanto dīzeļdegvielu.
- (63) Selektivitātes jautājums ir aplūkots jau 58. apsvērumā. Attiecībā uz atsauci uz Pirmās instances tiesas spriedumu lietā T-233/04, ņemot vērā iepriekšējo 25. un 26. apsvērumu, Komisija konstatē, ka visi lauksaimniecības nozares uzņēmumi, izmantojot dīzeļdegvielu, ir varējuši saņemt atbrīvojumu, bet siltumnīcās kultūru audzētājiem atbrīvojums ir bijis ievērojamāks. Visi uzņēmumi atradās faktiski vienādā situācijā, jo izmantoja ražošanā dīzeļdegvielu, un līdz ar to uz tiem vienādi attiecās pasākuma mērķis (naftas produktu cenu kāpuma ietekmes mazināšana) neatkarīgi no viņu juridiskā statusa. Fakts, ka vienādā situācijā esošu uzņēmēju vidū daži varēja saņemt ievērojamāku atbrīvojumu nekā citi, liecina, ka minētajā shēmā pastāv selektivitātes elements.
- (64) Kas attiecas uz argumentu, saskaņā ar kuru shēma netraucē iekšējā tirgus pareizai darbībai un nerada konkurences izkropļojumus, Komisija noraida Itālijas iestāžu argumentus, jo:
- lēmumā, uz kuru Itālijas iestādes atsauca (sk. 52. apsvērumu), secināts, ka pastāv valsts atbalsts, kuru var apstiprināt, balstoties uz Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktā paredzēto izņēmumu. Šis izņēmums tomēr nav izmantojams, lai pierādītu, ka aplūkojamā shēmā nav valsts atbalsta (šis apsvēruma attiecas arī uz Itālijas iestāžu izklāstīto un izvērsto argumentu šā lēmuma 53. apsvērumā),
 - šā lēmuma 54. apsvērumā uzrādītie skaitļi nav pilnīgi (14 apgabali no 20), un nekas nedod pamatu secināt, ka tie būtu reprezentatīvi: nav iespējams secināt, vai apgabali, par kuriem sniegti skaitļi, atbilst tiem apgabaliem, kuros audzēšana siltumnīcās ir visizplatītākā; turklāt patēriņa skaitļi lauksaimniecības nozarē drīzāk liecina, ka dīzeļdegviela ir nozīmīgs lauksaimnieciskās ražošanas līdzeklis. Jebkurā gadījumā pietiek, ja atbalsts stiprina viena konkurējošā uzņēmuma pozīcijas attiecībā pret citiem konkurējošiem uzņēmumiem tirdzniecībā starp dalībvalstīm, lai tas varētu izraisīt konkurences izkropļojumus un iespaidot tirdzniecību starp dalībvalstīm⁽¹¹⁾. Tas notiek aplūkojamā gadījumā, jo piešķirtais atbrīvojums ir par labu Itālijas uzņēmumiem, kas ražo lauksaimniecības produktus siltumnīcās, salīdzinājumā ar šīs nozares uzņēmumiem pārējās dalībvalstīs.
- (65) Itālijas iestādes, atbildot uz pirmo procedūras uzsākšanu par šo atbalstu, apgalvoja arī, ka tas nav valsts atbalsts, bet ka tas jāizskata, ņemot vērā Direktīvu 92/81/EEK un Direktīvu 2003/96/EK. Šo slēdzienu tās bija izdarījušas, balstoties uz argumentu, ka valsts atbalsta esību izslēdz fakts, ka viena no Eiropas direktīvām paredz iespēju piešķirt nodokļu atvieglojumu. Šo argumentu Itālijas iestādes atkārtoti lietoja, atbildot uz tām nodoto rīkojumu sniegt informāciju.

⁽¹⁰⁾ Sk. Komisijas Lēmumu 2006/323/EK (OV L 119, 4.5.2006., 12. lpp.).

⁽¹¹⁾ EKT 1980. gada 17. septembra spriedums lietā 730/79 *Philip Morris Holland* pret Komisiju, [1980] ECR, 2671. lpp.

- (66) Komisija neuzskata šo argumentāciju par pareizu. Direktīvas 92/81/EEK sestajā apsvērumā tiešām precizēts, ka dalībvalstis, ja vēlas, var piemērot citus (..) atbrīvojumus (..), ja tas nerada konkurences izkropļojumus. Tās pašas direktīvas 8. panta 2. punkts nosaka, ka, "neskarot citus Kopienas noteikumus", dalībvalstis var piemērot pilnīgus vai daļējus atbrīvojumus. Atsaucoties uz konkurences izkropļošanas risku, Direktīva 92/81/EEK neizslēdz, ka atbrīvojums var būt valsts atbalsts. Jāatgādina, ka Komisijas kompetenci par valsts atbalstu tai piešķir tieši Līgums un ka tāda veida kompetenci nevar ierobežot viena direktīva, kuras mērķis ir nodokļa saskaņošana Eiropas mērogā.
- (67) Turklāt Direktīvas 2003/96/EK 15. un 24. apsvērumā norādīts, ka pasākumiem, ar kuriem ievieš diferencētas nodokļu likmes, jāatbilst tām normām, kas regulē iekšējā tirgus darbību un nerada konkurences traucējumus. Prasība ievērot konkurences likumus ir apstiprināta arī šīs pašas direktīvas 26. pantā, kas pievērš uzmanību tam, ka minētie pasākumi var ietvert valsts atbalstu un šādos gadījumos par tiem jāpaziņo Komisijai atbilstoši Līguma 88. panta 3. punktam. Minētais pants īpaši uzsver, ka informācija, kas sniegta Komisijai uz šīs direktīvas pamata, neatbrīvo dalībvalstis no paziņošanas pienākuma atbilstoši Līguma 88. panta 3. punktam.
- (68) Visbeidzot, Itālijas iestādes apgalvo (sk. 39. apsvērumu), ka atbrīvojuma piemērošana rada konkurences izkropļojumus, kas ir raksturīgi valsts atbalstam saskaņā ar Līguma 87. panta 1. punktu.
- (69) Ņemot vērā visus šos apsvērumus, Komisija secina, ka piemērotais akcīzes nodokļa atbrīvojums aplūkotās shēmas ietvaros veido valsts atbalstu saskaņā ar Līguma 87. panta 1. punktu.
- (70) Tomēr Līguma 87. panta 2. un 3. punktā paredzētajos gadījumos šādus pasākumus izņēmumu veidā var uzskatīt par saderīgiem ar kopējo tirgu.
- (71) Līguma 87. panta 2. punktā paredzētie izņēmumi attiecībā uz sociālo atbalstu, ko piešķir individuāliem patērētājiem, atbalstu, ko sniedz, lai novērstu kaitējumu, kuru nodarījušas dabas katastrofas vai citi ārkārtēji notikumi, un atbalstu, ko sniedz tautsaimniecībai dažos Vācijas Federatīvās Republikas apvidos, nav piemērojami šajā kontekstā, lai kas arī būtu atbalsta saņēmēji saskaņā ar šo shēmu.
- (72) Komisija uzskata, ka Līguma 87. panta 3. punkta a) apakšpunktā paredzētie izņēmumi attiecībā uz atbalstu, kas veicina ekonomikas attīstību noteiktos apgabalos, nav attiecināmi uz aplūkojamo shēmu, jo tajā nav ietverts atbalsts, kas vērsts uz ekonomikas attīstīšanu apgabalos, kur dzīves līmenis ir ārkārtīgi zems vai kur valda liels bezdarbs.
- (73) Attiecībā uz izņēmumu, kas minēts Līguma 87. panta 3. punkta b) apakšpunktā, pietiekami ir konstatēt, ka aplūkojamā nodokļu sistēma nav svarīga projekta īstenojums visas Eiropas interesēs un neattiecas uz nopietnu traucējumu novēršanu Itālijas tautsaimniecībā. Tāpat atbalsts nav vērsts uz kultūru un kultūras mantojuma saglabāšanu atbilstoši Līguma 87. panta 3. punkta d) apakšpunktam.
- (74) Tādējādi vienīgais izņēmums, uz kuru varētu atsaukties, ir Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunkts, pēc kura varētu uzskatīt par saderīgu ar kopējo tirgu tādu atbalstu, kas veicina atsevišķu saimniecisko darbību vai atsevišķu tautsaimniecības jomu attīstību, ja atbalsts neatstāj tādu nelabvēlīgu iespaidu uz tirdzniecības apstākļiem, kas ir pretrunā vispārējām interesēm.
- (75) Tā kā saskaņā ar šo shēmu sniegts atbalsts ir nepaziņots atbalsts, tad tā saderība ar kopējo tirgu tiks analizēta, ņemot vērā valsts atbalsta noteikumus, kas bija spēkā tā piešķiršanas brīdī, kā precizēts Komisijas paziņojumā par noteikumu noteikšanu, ko piemēro nelikumīga valsts atbalsta novērtēšanai ⁽¹²⁾.
- (76) Saskaņā ar 172. apsvērumu jaunajās Kopienas pamatnostādnes attiecībā uz valsts atbalstu lauksaimniecības un mežsaimniecības nozarē 2007.–2013. gadā ⁽¹³⁾ par saderīgiem ar Kopējo tirgu atbilstoši Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktam tiek uzskatīti atsevišķi nelikumīgi atbalsti, kas piešķirti pēc Direktīvas 2003/96/EK stāšanās spēkā, taču ar nosacījumu, ka atbalstam jāatbilst minētajiem noteikumiem un ja lauksaimniecības nozarē nav notikusi nodokļu diferenciacija. Tas pats attiecas arī uz nelikumīgi piešķirtu atbalstu pēc Direktīvas 92/81/EEK spēkā stāšanās.
- (77) Saskaņā ar Direktīvas 92/81/EEK 1. panta 1. punktu "dalībvalstis uzliek minerāļlējām saskaņotu akcīzes nodokli atbilstoši šai direktīvai". Tā paša panta 2. punktā tiek precizēts, ka dalībvalstis nosaka savas nodokļa likmes saskaņā ar Padomes 1992. gada 19. oktobra Direktīvu 92/82/EEK par akcīzes nodokļu likmju tuvināšanu attiecībā uz minerāļlējām ⁽¹⁴⁾.

⁽¹²⁾ OV C 119, 22.5.2002., 22. lpp.

⁽¹³⁾ OV C 319, 27.12.2006., 1. lpp.

⁽¹⁴⁾ OV L 316, 31.10.1992., 19. lpp. Akcīzes nodokļa likme dīzeļdegvielai, ko izmanto siltumnīcu apsildīšanai, norādīta iepriekš 43. apsvērumā.

- (78) Direktīvas 92/82/EEK 5. panta 2. punkts nosaka, ka akcīzes nodokļa minimālā likme dīzeļdegvielai ir ECU 18 par 1 000 litriem, ja to izmanto stacionāriem motoriem, materiāliem un mehānismiem, ko izmanto celtniecībā, inženierceltniecībā un valsts pasūtījuma darbos vai transporta līdzekļiem, kuri nav paredzēti izmantošanai uz ceļiem vai par kuriem nav piešķirta atļauja, lai tos izmantotu galvenokārt uz satiksmes ceļiem.
- (79) Direktīvas 92/81/EEK 2. panta 2. punktā precizēts, ka “minerāleļļām, kurām akcīzes nodokļa likme nav noteikta Direktīvā 92/82/EEK, uzliek akcīzes nodokli, ja tās paredzētas izmantošanai, piedāvātas pārdošanā vai tās izmanto kā kurināmo vai dzinēja degvielu. Akcīzes nodokļa likmi atkarībā no lietojuma nosaka tādu pašu, kādu piemēro ekvivalentam kurināmajam vai dzinēja degvielai”. (Itālijas iestāžu uzrādītā summa EUR 13, kas minēta šā lēmuma 43. apsvērumā, ir piemērojama akcīzes nodoklis kurināmajam vai dzinēja degvielai, citiem vārdiem sakot, akcīzes nodokļa likme EUR 13 par 1 000 kilogramiem smagajai dīzeļdegvielai, kas noteikta tās pašas direktīvas 6. pantā.)
- (80) Direktīvas 92/81/EEK 8. panta 2. punkts tomēr paredz, ka, “neskarot citus Kopienas noteikumus, dalībvalstis var piemērot pilnīgus vai daļējus atbrīvojumus vai akcīzes nodokļa likmju samazinājumus minerāleļļām, kuras, piemērojot fiskālo kontroli, izmanto (.) vienīgi lauksaimniecības vai dārzkopības darbiem, kā arī mežkopībā un saldūdens akvakultūrā”.
- (81) Saskaņā ar Direktīvu 2003/96/EK, kas piemērojama no 2004. gada 1. janvāra ⁽¹⁵⁾, minimālais nodokļu līmenis kurināšanā izmantotajai gāzeļļai piemērojams EUR 21 par 1 000 litriem (direktīvas 9. pants kopā ar I pielikuma C tabulu). Turklāt šīs direktīvas 15. panta 3. punkts satur tādu pašu pamatnostādni kā Direktīvas 92/81/EEK 8. panta 2. punkts; saskaņā ar šo pamatnostādni “dalībvalstis var piemērot nulles nodokļu līmeni energoproduktiem un elektroenerģijai, ko izmanto lauksaimniecības, dārzkopības vai zivkopības darbos un mežsaimniecībā”.
- (82) Tātad saskaņā ar abām iepriekš minētajām direktīvām bija iespējams piešķirt pilnīgu atbrīvojumu no akcīzes nodokļa. Tomēr, tā kā pastāv diferenciācija nodokļa atbrīvojuma piešķiršanā, kas dod priekšroku noteiktiem lauksaimniecības uzņēmumiem, tad aplūkojamo atbalsta shēmu nevar uzskatīt par saderīgu ar kopējo tirgu, ņemot vērā 172. apsvērumu Kopienas pamatnostādnes attiecībā uz valsts atbalstu lauksaimniecības un mežsaimniecības nozarē 2007.–2013. gadā ⁽¹⁶⁾.
- (83) Visā laika posmā, ko aptver abas uzsāktās procedūras par atbrīvojumu no akcīzes nodokļa (no 2000. gada 3. oktobra līdz 2004. gada 31. decembrim – sk. 25. un 27. apsvērumu), valsts atbalsta noteikumi bija izklā-
- tīti pamatnostādnes attiecībā uz valsts atbalstu lauksaimniecībā ⁽¹⁷⁾ (turpmāk “2000. gada lauksaimniecības pamatnostādnes”).
- (84) Komisija konstatē, ka, ņemot vērā tā dabu (pilnīgs atbrīvojums no akcīzes nodokļa), atbalsts veido vienpusēju valsts atbalstu, kas paredzēts ražotāju finanšu stāvokļa uzlabošanai, nekādā veidā neveicinot nozares attīstību. Šo konstatējumu pastiprina fakts, ka papildus sniegtajā informācijā Itālijas iestādes skaidro atbalsta piešķiršanu ar cenu celšanos (sk. 39. apsvērumu).
- (85) Saskaņā ar 2000. gada lauksaimniecības pamatnostādņu 3. punkta 5. apakšpunktu tāds atbalsts nav saderīgs ar kopējo tirgu.
- (86) Tomēr 2000. gada lauksaimniecības pamatnostādņu 5. punkta 5. apakšpunktā pieļauti izņēmumi no 3. punkta 5. apakšpunkta noteikumiem attiecībā uz tādas darbības atbalstu, kura notiek vides aizsardzības dēļ.
- (87) 2000. gada lauksaimniecības pamatnostādņu 5. punkta 5. apakšpunkta 4. punkts attiecas uz īpašu daļēju vai pilnīgu atbrīvojumu no vides nodokļa. Šajā pamatnostādņu punktā Komisijai ir zināmi iebildumi, bet to var pieļaut ar šādiem kumulatīviem nosacījumiem:
- ja runa ir par pagaidu atbalstu (ne ilgāk kā piecus gadus), pakāpeniski samazinot tā apmēru,
 - ja var pierādīt, ka atbalsts ir nepieciešams, lai kompensētu konkurētspējas zaudējumu starptautiskā līmenī,
 - ja atbalsta shēma faktiski rada stimulu samazināt attiecīgo ražošanas līdzekļu izmantošanu.
- (88) Aplūkojamā gadījumā Komisija konstatē, ka atbalstu nav paredzēts pakāpeniski samazināt, jo, ņemot vērā dažādos finanšu likumu pantus, kuri paredz akcīzes nodokļa atvieglojumu, daļējs atbrīvojums no akcīzes nodokļa ir līdz 2000. gada 31. decembrim un pilnīgs visos laikposmos, kas minēti 27. apsvērumā. Turklāt atbalsts nebija īslaicīgs, jo, izņemot 2001. gada otro pusgadu, atvieglojums patiešībā bija pastāvīgs visā aplūkojamā laikposmā. Itālijas iestādes gan ir pieminējušas sarežģītu konkurences situāciju (sk. 42. apsvērumu), bet nav sniegušas datus, kas pierāda konkurences spēju zaudējumu. Visbeidzot, nav skaidrs, kā atbalsta shēma, kura pēc definīcijas padara kurināmo lētāku, var stimulēt izmantotājus samazināt šā ražošanas līdzekļa lietojumu (ja runa ir par siltumniecām vai, plašākā nozīmē, pašu kurināmo, ja to uzskata par ražošanas līdzekli).

⁽¹⁵⁾ Izņemot atsevišķus nosacījumus, kas neatbilst šim gadījumam.

⁽¹⁶⁾ Sk. 13. zemsvītras piezīmi.

⁽¹⁷⁾ OV C 28, 1.2.2000., 2. lpp.

- (89) Aplūkojamo valsts atbalstu tātad nevar uzskatīt par pamatotu vienīgi ar 2000. gada lauksaimniecības pamatnostādņēm, kuras pieļautu uzskatīt vienkāršu darbības atbalstu par saderīgu ar kopējo tirgu.
- (90) Pamatojoties uz to, 2000. gada lauksaimniecības pamatnostādņu 5. punkta 6. apakšpunkta 2. punkts paredz arī iespēju vērtēt katru atsevišķu gadījumu, ievērojot principus, kas izklāstīti Kopienas pamatnostādņēs par valsts atbalstu vides aizsardzības jomā.
- (91) Attiecīgajā laikposmā, uz kuru attiecas abas procedūras, analizējot aplūkojamā atbalsta saderību, jāņem vērā šādi valsts atbalsta noteikumi:
- laikposmam no 2000. gada 3. oktobra līdz 2001. gada 2. februārim – pamatnostādnes par valsts atbalstu vides aizsardzībai⁽¹⁸⁾, kas ir spēkā no 1994. gada (turpmāk “1994. gada pamatnostādnes”),
- laikposmam no 2001. gada 3. februāra līdz 2004. gada 31. decembrim – pamatnostādnes par valsts atbalstu vides aizsardzībai⁽¹⁹⁾, kas ir spēkā no 2001. gada 3. februāra (turpmāk “2001. gada pamatnostādnes”).
- (92) Saskaņā ar 1994. gada pamatnostādņēm (3. punkta 4. apakšpunkts) Komisija var atkāpties no pastāvošā atbalsta aizlieguma principa, ja atbalsts ir kompensācija par produkcijas papildu izmaksām attiecībā uz tradicionālo produkciju, ja tas ir īslaicīgs un tā apmērs tiek pakāpeniski samazināts un veicina ātrāku piesārņojuma samazināšanu vai racionālāku resursu izmantošanu.
- (93) Tajā pašā 3. punkta 4. apakšpunktā ir precizēts, ka nepieciešamības gadījumā var piešķirt īslaicīgu atbrīvojumu no jauna vides nodokļa maksāšanas, lai kompensētu konkurētspējas zaudējumu, jo īpaši starptautiskā līmenī. Papildus vērā ņemams faktors ir ieguldījums, kas uzņēmumiem jāsniedz piesārņojuma samazināšanai. Šo nosacījumu piemēro arī atbrīvojumam no nodokļa, ko nosaka Kopienas tiesību akti.
- (94) Turklāt analizē, kas veikta, ņemot vērā 2000. gada lauksaimniecības pamatnostādņu 5. punkta 5. apakšpunkta 4. punktu, norādīts, ka atbalsts nav ne īslaicīgs, ne arī tā apmērs tiek pakāpeniski samazināts un tam nav stimulējošas lomas, līdz ar to Komisija konstatē, ka tās rīcībā esošā informācija nesatur pierādījumus, ka atbalsts būtu stingri ierobežots, lai kompensētu produkcijas papildu izmaksas salīdzinājumā ar tradicionālajām produkcijas izmaksām. Atbalsts tātad neatbilst 92. apsvēruma nosacījumiem, kas ļautu to uzskatīt par saderīgu ar kopējo tirgu.
- (95) Turklāt šajā gadījumā 93. apsvērumā precizētie nosacījumi nav piemēroti, jo atbalsts neattiecas uz jaunu nodokli (akcīzes nodoklis pastāvēja pirms laikposma, uz kuru attiecas abas procedūras: kā piemēru var minēt 2000. gada 23. decembra Likuma Nr. 388 24. panta 3. punktu, ar kuru tika ieviests pilnīgs atbrīvojums no akcīzes nodokļa laikposmā no 2001. gada 1. janvāra līdz 30. jūnijam un kurš atsaucās uz likumu Nr. 662/1996, kurā jau aplūkots jautājums par akcīzes nodokli un kurš savukārt norādīja uz Dekrētu Nr. 504/1995, kas ir tiesību normu konsolidētais teksts attiecībā uz ražošanas un patēriņa nodevām). Šajā saistībā Komisija atzīmē, ka Itālijas iestādes nav apstrīdējušas šīs nodevas “pastāvošo nodokļu” raksturu. Turklāt tās nekad nav apgalvojušas, ka minētais nodoklis būtu ieviests nesen (sk. 40. un 45. apsvērumu).
- (96) Šādu atbalstu tātad nevar uzskatīt par saderīgu ar kopējo tirgu, pamatojoties uz 1994. gada pamatnostādņu noteikumiem.
- (97) 2001. gada pamatnostādnes ievieš atšķirību starp jaunu nodokli (51. punkta 1. apakšpunkts) un pastāvošo nodokli (51. punkta 2. apakšpunkts un 52. punkts).
- (98) Komisija konstatē, ka akcīzes nodoklis, kam piemērotas atlaides, aplūkojamā laikposmā jāuzskata par pastāvošo nodokli, jo bez 95. apsvērumā izteiktajiem apsvērumiem atbrīvojums ticis piešķirts no gada gadā dažādos finanšu likumos un nevis vienā pieņemtā likumā ar automātisku atkāpšanos no normas kādā no šiem laikposmiem. Turklāt, kā Komisija jau norādījusi 95. apsvērumā, Itālijas iestādes nav apstrīdējušas šā nodokļa “pastāvošā nodokļa” raksturu un nekur nav apgalvojušas, ka tas būtu noteikts nesen.
- (99) 2001. gada pamatnostādņu 51. punkta 2. apakšpunkts, kā norādīts šā lēmuma 40. apsvērumā, paredz iespēju piemērot pastāvošiem nodokļiem nosacījumus, kas piemērojami jauniem nodokļiem, par ko izklāstīts 51. punkta 1. apakšpunktā, ja kumulatīvi ir izpildīti šādi divi nosacījumi:

⁽¹⁸⁾ OV C 72., 10.3.1994., 3. lpp.

⁽¹⁹⁾ Sk. 5. zemsvītras piezīmi.

— attiecīgajam nodoklim ir atzīstama pozitīva ietekme uz vides aizsardzību,

- par atkāpēm, ko sniedz attiecīgajiem uzņēmumiem, jālemj, kad pieņem nodokli, vai tām jāklūst nepieciešamām sakarā ar nozīmīgām izmaiņām ekonomiskajos apstākļos, kas nostādījuši uzņēmumu noteiktā sarežģītā konkurences situācijā. Pēdējā piemērā nodokļa samazinājuma apjoms nedrīkst pārsniegt to izmaksu pieaugumu, kas radušās ekonomisko apstākļu pārmaiņu dēļ. Pēc tam, kad izmaksas vairs nepieaug, samazinājums vairs nav piemērojams.
- (100) Komisija pieļauj, ka akcīzes nodoklis apkurei paredzētai dīzeļdegvielai, kura ietekmē palielinās dīzeļdegvielas cena, var mudināt tās izmantotājus samazināt patēriņu un līdz ar to pozitīvi ietekmēt vides aizsardzību. Tomēr šādi atbrīvojumi tika noteikti no gada gadā un pat ar pārtraukumu 2001. gadā no 1. jūlija līdz 31. decembrim (sk. 27. apsvērumu), un Itālijas iestādes nav ne pierādījušas, ne apgalvojušas, ka par šiem izņēmumiem būtu izlemts nodokļa pieņemšanas brīdī. Tieši pretēji, tās ir pasvītājušas, ka izņēmumi pieņemti, lai pretotos tūri ekonomiskām norisēm vai degvielas un kurināmā cenu pieaugumam.
- (101) Nav iespējams pieņemt Itālijas iestāžu argumentāciju, saskaņā ar kuru Komisijai vajadzētu spriest tā, it kā atbrīvojums būtu pieņemts nodokļa noteikšanas brīdī. Itālijas iestādes patiešām atsauca uz Komisijas Lēmumu C(2005) 4436 (sk. šā lēmuma 42. apsvērumu). Minētajā lēmumā (sk. īpaši tā 74. apsvērumu) Komisija, izdarot secinājumus, pamatojās uz faktu, ka par atbrīvojumu izlemts, pirms stājās spēkā 2001. gada pamatnostādnes par valsts atbalstu vides aizsardzībai. Tomēr attiecībā uz aplūkojamo gadījumu jākonstatē, ka pirmie atbrīvojumi piešķirti 2000. gada oktobrī vai neilgi pirms iepriekš minētā lēmuma stāšanās spēkā. Jāatgādina, ka Itālijas iestādes ne reizi nav atsaukušās uz iepriekš piešķirtiem atbrīvojumiem.
- (102) Turklāt attiecībā uz otro nosacījumu, kas minēts 2001. gada pamatnostādņu 51. punkta 2. apakšpunkta otrajā ievilkumā, Itālijas iestādes nav iesniegušas ne faktus, kas apliecinātu nozīmīgas izmaiņas ekonomiskajos apstākļos, kuri būtu nostādījuši uzņēmumus īpaši sarežģītā konkurences situācijā (sk. 88. apsvērumu), ne pierādījumus, ka nodokļa samazinājuma apjoms nav pārsniedzis to izmaksu pieaugumu, kas radušās ekonomisko apstākļu izmaiņu dēļ. Īpaši attiecībā uz situāciju konkurences jomā 42. un 46. apsvēruma tabulā uzrādītie skaitļi nesatur salīdzināmu informāciju un līdz ar to neļauj saskatīt Itālijas siltumnīcu kultūru audzētāju konkurences situācijas pasliktināšanos. Turklāt jāatgādina, ka naftas produktu cenu celšanās skāra visu Eiropu, ne tikai Itāliju.
- (103) Tā kā nav ievērots viens no diviem 99. apsvērumā minētajiem nosacījumiem, 2001. gada pamatnostādņu 51. punkta 2. apakšpunkta nosacījumi un līdz ar to 51. punkta 1. apakšpunkta nosacījumi nevar tikt piemēroti.
- (104) Turklāt arī tad, ja 51. punkta 2. apakšpunkta nosacījumi būtu piemērojami, aplūkoto atbrīvojumu nevarētu uzskatīt par pieņemamu atbilstoši 51. punkta 1. apakšpunktam, kas paredz turpmāk minēto:
- “Ja vides apsvērumu dēļ dalībvalsts ievieš jaunu nodokli kādā darbības nozarē vai kādiem produktiem, attiecībā uz ko nav veikta Kopienas nodokļu saskaņošana, vai ja dalībvalsts paredzētais nodoklis pārsniedz tādu nodokli, ko nosaka Kopienas tiesību akti, tad Komisija uzskata, ka lēmumi par atbrīvojumiem 10 gadu ilgām laikposmam bez samazinājuma var būt pamatoti divos gadījumos:
- a) šādiem atbrīvojumiem obligāts nosacījums ir nolīgumu noslēgšana starp attiecīgajām dalībvalstīm un saņēmējiem uzņēmumiem, turklāt uzņēmumi vai uzņēmumu apvienības apņemas sasniegt vides aizsardzības mērķus tajā laikposmā, kurā ir spēkā atbrīvojumi, vai uzņēmumi noslēdz labprātīgas vienošanās ar tādu pašu rezultātu. Šādas vienošanās vai saistības var attiekties cita starpā uz enerģijas patēriņa samazināšanos, emisiju samazināšanos vai jebkādiem citiem vides pasākumiem. Vienošanās saturs ir jāapspriež visām dalībvalstīm, un tas jānovērtē Komisijai pēc tam, kad tai pieteikti atbalsta projekti. Dalībvalstīm ir jānodrošina saistību stingra uzraudzība, ko uzņēmumi vai uzņēmumu apvienības. Vienošanās, kas noslēgtas starp dalībvalsti un attiecīgajiem uzņēmumiem, paredz soda sankcijas gadījumos, ja netiek pildītas saistības.
- Šie noteikumi ir spēkā arī tad, ja dalībvalsts nosaka, ka nodokļu samazinājums ir atkarīgs no nosacījumiem, kam ir tādas pašas sekas kā iepriekšminētajiem nolīgumiem vai saistībām;
- b) šo atbrīvojumu obligātam priekšnoteikumam jābūt nolīguma noslēgšanai starp attiecīgo dalībvalsti un saņēmējiem uzņēmumiem, ja ir ievēroti šādi alternatīvi nosacījumi:
- ja samazinājums attiecas uz Kopienas nodokli, tad summai, ko faktiski maksā uzņēmumi pēc samazinājuma, jāsiglabājas lielāka par Kopienas minimālo lielumu, lai mudinātu uzņēmumus uzlabot vides aizsardzību,

- ja samazinājums attiecas uz vietēju nodokli, kas uzlikts, nepastāvot Kopienas nodoklim, tad uzņēmumiem, kam ir tiesības uz samazinājumu, tomēr jāmaksā ievērojama daļa no valsts nodokļa.”
- (105) Šajā gadījumā piemērotais akcīzes nodoklis noteikti bija (pirms atbrīvojuma vai samazinājuma) augstāks par saskaņoto nodokļu līmeni (sk. 43. un 46. apsvērumu), bet nav zināms, ka būtu noslēgts nolīgums, kā minēts 51. punkta 1. apakšpunkta a) punktā, starp dalībvalsti un saņēmējiem vai ka minētās puses būtu labprātīgi parakstījušas tamlīdzīgus nolīgumus (Komisijai nav paziņots par šādu nolīgumu). Itālijas iestādes gan ir uzsvērušas, ka apstrīdētais atbrīvojums ir piešķirts, lai pārvarētu ekonomiskas dabas grūtības, bet nekur nav minējušas, kādu ieguldījumu vides jomā sniegs saņēmēji.
- (106) Minētais alternatīvais nosacījums par nolīguma noslēgšanu, kas paredzēts 51. punkta 1. apakšpunkta b) punktā, šajā gadījumā nav piemērojams, jo aplūkojamā laikposmā, kas ir pirms 2001. gada pamatnostādņu pieņemšanas, siltumnīcu kultūru audzētāji ir saņēmuši pilnīgu atbrīvojumu no akcīzes nodokļa un tātad nav maksājuši vairāk par Kopienas minimālo cenu ⁽²⁰⁾, tādu, kas varētu likt tiem darboties vides aizsardzības uzlabošanai, kā paredzēts pamatnostādņēs gadījumiem, kad samazinājums attiecas uz Kopienas nodokli.
- (107) Tomēr 2001. gada pamatnostādņu 52. punktā norādīts: ja ir ievērojami pieaudzis kāds esošais nodoklis un ja attiecīgā dalībvalsts uzskata, ka dažiem uzņēmumiem vajadzīgas atkāpes, tad pēc analogijas ir spēkā nosacījumi, kas izklāstīti 51. punkta 1. apakšpunktā attiecībā uz jauniem nodokļiem. Tādējādi vispirms jāpārbauda, vai akcīzes nodokļa palielinājums ir ievērojams.
- (108) No 46. apsvēruma tabulas izriet, ka akcīzes nodoklis nav jūtami pieaudzis, jo tā izmaiņas bija šādas: – 5,4 % no 1999. līdz 2000. gadam, – 6,98 % no 1999. līdz 2001. gadam, + 1,9 % no 1999. līdz 2002. gadam un + 1,3 % no 1999. līdz 2003. gadam. Izsekojot gadu secībā, akcīzes nodokļa izmaiņas bijušas šādas: – 5,4 % no 1999. līdz 2000. gadam, – 1,6 % no 2000. līdz 2001. gadam, + 9,5 % no 2001.– līdz 2002. gadam, – 0,5 % no 2002. līdz 2003. gadam. Tātad ir redzams, ka akcīzes nodoklis nemitīgi pazeminājies, izņemot 2001. un 2002. gadu. Tomēr šajā laikposmā reģistrēto pieaugumu nevar uzskatīt par nozīmīgu, jo patiesībā tas neatstāja gandrīz nekādu iespaidu uz patērētāju apkurei domātās dīzeļdegvielas cenu (kā redzams tabulā, dīzeļdegvielas cena šo divu gadu laikā ir pieaugusi tikai par 2,2 %). Šajā gadījumā nevar piemērot 2001. gada pamatnostādņu 52. punkta nosacījumus.
- (109) Visbeidzot, 2001. gada pamatnostādņu 53. punktā norādīts šādi: “Ja samazinājumi attiecas uz tādu nodokli, kas vēl nav saskaņots Kopienas līmenī, un ja valsts nodoklis ir zemāks nekā Kopienas obligātais minimums vai vienāds ar to, tad (..) atbrīvojumiem, ko piešķir, ir jāatbilst nosacījumiem, kas izklāstīti 45. un 46. punktā, un tiem jebkurā gadījumā jābūt izteiktai atļaujai izdarīt atkāpes no Kopienas obligātā minimuma.”
- (110) 2001. gada pamatnostādņu 45. punktā norādīts, ka uz šāda veida atbalstiem attiecas ierobežots termiņš pieci gadi, ja atbalsts pakāpeniski samazinās, un ka tā intensitāte var sasniegt 100 % no papildu izmaksām ⁽²¹⁾ pirmajā gadā, bet piektā gada beigās tam jābūt lineāri samazinātam līdz nullei.
- (111) 2001. gada pamatnostādņu 46. punktā norādīts, ka tāda atbalsta gadījumā, kurš netiek samazināts, tā ilgums ir ierobežots līdz pieciem gadiem un tā intensitāte nedrīkst pārsniegt 50 % no papildu izmaksām.
- (112) Šajā gadījumā Komisija jau ir konstatējusi, ka atbalsts netiek samazināts (sk. 88. apsvērumu). Tādējādi tam varētu piemērot vienīgi pamatnostādņu 46. punkta nosacījumus. Taču Itālijas iestāžu sniegtā informācija nekādi neļauj Komisijai secināt, ka atbalsta intensitāte nepārsniedz 50 % no produkcijas papildizmaksām saistībā ar akcīzes nodokli attiecībā pret tirgus cenām siltumnīcā audzētajiem produktiem.
- (113) Līdz ar to šo atbalstu nevar uzskatīt par atbilstīgu ne 2001. gada pamatnostādņu 46. punktam, ne arī to 53. punktam.

⁽²⁰⁾ EUR 13 par 1 000 kg laika periodā no 2000. līdz 2003. gadam un EUR 21 par 1 000 kg – sk. 43. apsvērumu.

⁽²¹⁾ Papildu izmaksas ir definētas pamatnostādņu 43. punktā – runa ir par papildu ražošanas izmaksām salīdzinājumā ar attiecīgo produktu tirgus cenām.

- (114) Šā lēmuma 94.–112. apsvērumā izklāstītie apsvērumi pierāda, ka aplūkojamais atbalsts nav saderīgs ar kopējo tirgu, pamatojoties uz 2001. gada pamatnostādņem.
- (115) Kas attiecas uz citiem Itālijas iestāžu argumentiem dažādos lietas izskatīšanas posmos, Komisija konstatē, ka nav tādas informācijas, kas ļautu kļūdot 34. apsvēruma b) punktā izteiktās šaubas. Arguments, kas minēts 43. apsvērumā, pēc kura Itālijā veiktie pasākumi būtu saderīgi ar kopējo tirgu, ja saņēmēji maksā minimālo Kopienas mērogā noteikto summu, nav atbilstošs, jo siltumnīcu kultūru audzētāji saņēma pilnīgu atbrīvojumu no akcīzes nodokļa gandrīz visā aplūkojamā laikposmā un tātad nav maksājuši nodokļus.
- (116) Argumenti, kurus izklāstīja trešā ieinteresētā persona, kas paziņoja par saviem apsvērumiem pēc pirmās procedūras uzsākšanas, tāpat nesniedz nevienu pieņemamu faktu atbalsta saderībai ar kopējo tirgu. Attiecībā uz situācijas nenoteiktību, kādā varētu nonākt atbalsta saņēmēji nesaderības paziņošanas un atbalsta atgūšanas gadījumā, jāatceras, ka nesaderīga atbalsta atgūšana ir nepieciešama, lai atjaunotu bijušo stāvokli, tas nozīmē, stāvokli bez konkurences izkropļojumiem, kāds bija pirms atbalsta piešķiršanas. Fakts, ka atsevišķi uzņēmumi nebūs dzīvotspējīgi, ir tikai normāls iznākums tirgus konkurences apstākļos. Turklāt nepastāv pierādījumi, ka dīzeļdegvielas patēriņa samazināšanās noteikti pazeminātu iegūtās produkcijas kvalitāti (tas varētu vienīgi nedaudz aizkavēt nogatavošanos vai augšanu). Visbeidzot, atsaukšanās uz situāciju citās valstīs, lai attaisnotu konkurences izkropļojumus, nav pamatota. Šajā saistībā pietiek konstatēt, ka atbrīvojums pieļauj uzlabot Itālijas siltumnīcu kultūru audzētāju konkurences pozīcijas salīdzinājumā ar citu valstu audzētājiem un ka noteicošajam kritērijam jābūt pastāvošajai situācijai Itālijā, ja nebūtu atbrīvojuma.
- (118) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 659/1999 14. panta 1. punktu, kad nelikumīga atbalsta gadījumos tiek pieņemti negatīvi lēmumi, Komisija izlemj, ka attiecīgā dalībvalsts veic visus vajadzīgos pasākumus, lai atgūtu atbalstu no saņēmēja (šajā gadījumā siltumnīcu kultūru audzētājiem). Itālijai tātad jāveic visi iespējamie pasākumi, lai atgūtu no atbalsta saņēmējiem piešķirto nesaderīgo atbalstu, kura summa atbilst atšķirībai starp piešķirto pilnīgo atbrīvojumu no akcīzes nodokļa un samazināto akcīzes nodokļa likmi, kura piešķirta citiem lauksaimniecības nozares uzņēmumiem. Saskaņā ar Komisijas paziņojuma "Ceļā uz Komisijas lēmumu efektīvu izpildi, kuros dalībvalstīm tiek uzdots atgūt nelikumīgu un nesaderīgu valsts atbalstu" ⁽²²⁾ 42. punktu Itālijas rīcībā ir četri mēneši, lai izpildītu šo lēmumu, sākot ar tā stāšanās spēkā. Atgūstamajam atbalstam pievieno procentus, kurus aprēķina saskaņā ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 794/2004 ⁽²³⁾, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 659/1999.
- (119) Tomēr saskaņā ar šo shēmu piešķirtais individuālais atbalsts, kurš piešķiršanas brīdī atbilst nosacījumiem, kas paredzēti Komisijas regulā, kura pieņemta saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 994/98 ⁽²⁴⁾ (*de minimis* regula) 2. pantu, netiek uzskatīts par valsts atbalstu atbilstoši Līguma 87. panta 1. punktam.
- (120) Šā atbalsta piešķiršanas brīdī vēl nebija spēkā Kopienas noteikumi par *de minimis* atbalstu lauksaimniecībā.
- (121) Komisijas 2004. gada 6. oktobra Regula (EK) Nr. 1860/2004 par EK līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam lauksaimniecības un zivsaimniecības nozarē ⁽²⁵⁾ bija pirmie Kopienas pieņemtie noteikumi šajā jomā.

XI. SECINĀJUMS

- (117) Komisija konstatē, ka Itālija ir nelikumīgi īstenojusi minēto atbalstu, pārkāpjot EK līguma 88. panta 3. punktu. Še iepriekš sniegtā analīze pierāda, ka atbalstu nevar uzskatīt par saderīgu ar kopējo tirgu, jo tas neatbilst 2000. un 2007. gada lauksaimniecības pamatnostādņem un 1994. un 2001. gada pamatnostādņem vides aizsardzības jomā. Turklāt analīze ir pierādījusi, ka vienīgi direktīvu pastāvēšana nevar pamatot tādu pasākumu piemērošanu, kas var radīt konkurences izkropļojumus, un Itālijas iestādes nav izklaidējušas Komisijas šaubas, kad tā uzsāka Līguma 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru.
- (122) Saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1860/2004 atbalsts, kas nepārsniedz EUR 3 000 maksimālo robežu vienam saņēmējam trīs gadu laika posmā (ši summa ietver uzņēmumam piešķirto *de minimis* atbalstu), neietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm un neizkropļo konkurenci vai nedraud to izkropļot, tādēļ uz to neattiecas Līguma 87. panta 1. punkts.

⁽²²⁾ OV C 272, 15.11.2007., 4. lpp.

⁽²³⁾ OV L 140, 30.4.2004., 1. lpp.

⁽²⁴⁾ OV L 142, 14.5.1998., 1. lpp.

⁽²⁵⁾ OV L 325, 28.10.2004., 4. lpp.

- (123) Piemērojot Regulas (EK) Nr. 1860/2004 5. pantu, iepriekš sacītais attiecas arī uz atbalstu, kas piešķirts pirms tās stāšanās spēkā, ja tas atbilst visiem 1. un 3. pantā paredzētajiem nosacījumiem.
- (124) Regulu (EK) Nr. 1860/2004 2008. gada 1. janvārī aizstāja ar Komisijas 2007. gada 30. decembra Regulu (EK) Nr. 1535/2007 par EK līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam lauksaimniecības produktu ražošanas nozarē ⁽²⁶⁾, kas *de minimis* atbalsta apmēru katram saņēmējam palielināja līdz EUR 7 500 triju finanšu gadu periodā neatkarīgi no atbalsta veida un mērķa, nepārsniedzot attiecīgajai dalībvalstij noteikto maksimālo summu, kas atbilst 0,75 % no nozares gada produkcijas vērtības.
- (125) Šīs regulas 6. panta 1. punkts nosaka, ka regulu "piemēro atbalstam, ko lauksaimniecības produktu ražošanas nozares uzņēmumiem piešķir līdz 2008. gada 1. janvārim, ja šis atbalsts atbilst visiem 1. līdz 4. panta nosacījumiem, izņemot prasību skaidri atsaukties uz šo regulu, kas minēta 4. panta 1. punkta pirmajā daļā".
- (126) Šādā kontekstā Komisija neuzskata, ka nodokļu samazinājums, kas nepārsniedz EUR 3 000, būtu valsts atbalsts, ar nosacījumu, ka tā piešķiršanas brīdī tas atbilst Regulas (EK) Nr. 1860/2004 noteikumiem, tāpat kā nodokļa samazinājums, kas nepārsniedz EUR 7 500, ar nosacījumu, ka tā piešķiršanas brīdī tas atbilst Regulas (EK) Nr. 1535/2007 noteikumiem,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Atbalsta shēma – atbrīvojums no akcīzes nodokļa par siltumnīcu apsildīšanai izmantoto dīzeļdegvielu –, kuru Itālija pretlikumīgi īstenojusi laikposmā no 2000. gada 3. oktobra līdz 2001. gada 30. jūnijam, kā arī 2002., 2003. un 2004. gadā, nav saderīga ar kopējo tirgu.

2. pants

1. Itālija atgūst no saņēmējiem 1. pantā minēto nesaderīgo atbalstu.

2. Par atgūstamajām summām aprēķina procentus no dienas, kad atbalsts nonācis saņēmēja rīcībā, līdz tā faktiskās atgūšanas dienai.

3. Procentus aprēķina pēc salikto procentu formulas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 794/2004 V nodaļu.

3. pants

Uz shēmas pamata piešķirtā atbalsta atgūšana, kas minēta 1. pantā, ir tūlītēja un efektīva.

Itālija nodrošina šā lēmuma īstenošanu četru mēnešu laikā pēc tā izziņošanas.

4. pants

Divu mēnešu laikā pēc šā lēmuma izziņošanas Itālija iesniedz šādu informāciju:

- atbilstīgi 1. pantā minētajai shēmai piešķirtā atbalsta saņēmēju saraksts, kurā uzrādīta katram saņēmējam saskaņā ar shēmu piešķirtā atbalsta kopsumma;
- no katra saņēmēja atgūstamā atbalsta summa (pamatsumma un procenti);
- detalizēts jau veikto un paredzēto pasākumu apraksts, lai izpildītu šo lēmumu;
- dokumenti, kas apliecina, ka saņēmēji informēti par atbalsta atgūšanas rīkojumu.

Itālija informē Komisiju par pieņemto valsts pasākumu norisi līdz pilnīgai 1. pantā minētā atbalsta atgūšanai. Tā pēc Komisijas pieprasījuma bez kavēšanās sniedz informāciju par jau veiktajiem un plānotajiem pasākumiem, lai nodrošinātu šā lēmuma izpildi. Turklāt tā sniedz sīku informāciju par atgūstamā atbalsta summām un to procentiem, kas jau ir atgūti no atbalsta saņēmēja.

5. pants

Šis lēmums ir adresēts Itālijas Republikai.

Brišelē, 2009. gada 13. jūlijā

Komisijas vārdā –
Komisijas locekle
Mariann FISCHER BOEL

⁽²⁶⁾ OV L 337, 21.12.2007., 35. lpp.

KOMISIJAS LĒMUMS**(2009. gada 13. jūlijs)****par RATP pensiju shēmas finansēšanas reformu (valsts atbalsts C 42/07 (ex N 428/06)), ko Francija paredz īstenot RATP labā**

(izziņots ar dokumenta numuru C(2009) 5505)

(Autentisks ir tikai teksts franču valodā)**(Dokuments attiecas uz EEZ)**

(2009/945/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 88. panta 2. punkta pirmo daļu,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Ekonomikas zonu un jo īpaši tā 62. panta 1. punkta a) apakšpunktu,

uzaicinājusi ieinteresētās personas iesniegt savus apsvērumus saskaņā ar iepriekš minētajiem pantiem⁽¹⁾ un ņemot vērā šos apsvērumus,

tā kā:

1. PROCEDŪRA

- (1) Francija ar 2006. gada 29. jūnija vēstuli paziņoja Komisijai par RATP pensiju shēmas finansēšanas reformu. Ar 2006. gada 29. septembra, 2006. gada 15. decembra un 2007. gada 4. aprīļa vēstuli tā Komisijai sniedza papildu informāciju.
- (2) Ar 2007. gada 10. oktobra vēstuli Komisija informēja Franciju par savu lēmumu pret šo pasākumu uzsākt EK līguma 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru (turpmāk – “lēmums par procedūras uzsākšanu”).
- (3) Lēmums par procedūras uzsākšanu 2008. gada 15. janvārī tika publicēts Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī⁽²⁾.
- (4) Francijas iestādes 2008. gada 22. janvārī iesniedza savus apsvērumus.

⁽¹⁾ OV C 9, 15.1.2008., 13. lpp.⁽²⁾ Sk. 1. zemsvītras piezīmi.

- (5) 2008. gada 19. februārī Komisija saņēma vienas ieinteresētās personas apsvērumus. Tā šos apsvērumus nosūtīja Francijai, dodot tai iespēju tos komentēt, un tās komentārus saņēma ar 2008. gada 3. aprīļa vēstuli.

- (6) 2008. gada 23. aprīlī Francijas iestādes informēja Komisiju par to, ka Francijas valdība 2007. gada rudenī ir uzsākusi valsts uzņēmumu īpašo pensiju shēmu un tostarp RATP personāla pensiju shēmas reformu.

- (7) Komisija 2009. gada 6. janvārī Francijas iestādēm nosūtīja pieprasījumu sniegt papildu ziņas, un tās atbildēja ar 2009. gada 3. marta vēstuli.

2. SAŅĒMĒJA APRAKSTS

- (8) *Régie Autonome des Transports Parisiens* (Parīzes sabiedriskā transporta pārvalde, turpmāk – RATP) ir Francijas valsts uzņēmums, kas pilnībā pieder Francijas valstij. Tas tika izveidots ar 1948. gada 21. marta Likumu Nr. 48-506 par pasažieru transporta reorganizāciju un koordināciju Parīzes reģionā⁽³⁾, un tā uzdevums ir “tam uzticēto sabiedriskā pasažieru transporta tīklu un līniju apsaimniekošana”⁽⁴⁾.
- (9) Ar šo likumu RATP darbība tika ierobežota, to attiecinot tikai uz Parīzes reģiona sabiedriskā transporta darbību. Saskaņā ar 1948. gada 21. marta Likuma Nr. 48-5067. pantu RATP uzdevums ir “apsaimniekot Parīzes pilsētas un Sēnas departamenta sabiedriskā transporta tīklus un Sēnas un Uāzas un Sēnas un Marnas līnijas, kas agrāk piešķirtas vai iznomātas uzņēmumam *Compagnie du chemin de fer métropolitain* vai uzņēmumam *Société des transports en commun de la région parisienne*”. Šāda situācija tika vēlreiz apstiprināta ar iepriekš minēto 1959. gada 7. janvāra Rikojumu Nr. 59-151.

⁽³⁾ 1948. gada 26. marta un 3. aprīļa Francijas Republikas Oficiālais Vēstnesis.⁽⁴⁾ 2. pants 1959. gada 7. janvāra Rikojumā Nr. 59-151 par pasažieru transporta organizāciju Parīzes reģionā (1959. gada 10. janvāra Francijas Republikas Oficiālais Vēstnesis), ar kuru grozīja iepriekš minēto 1948. gada likumu.

(10) Tomēr RATP ir iespēja ar savu meitasuzņēmumu starpniecību piedāvāt pakalpojumus ārpus Ildefransas⁽⁵⁾. RATP meitasuzņēmumi, kas izveidoti kā akciju sabiedrības, šodien ir apvienoti trīs lielās grupās, kurās tiek nodarbinātas apmēram 2 050 personas, no kurām 170 ir norīkojies mātesuzņēmums:

— transporta grupa, kuru vada RATP *Développement SA* un kuras konsolidētais apgrozījums 2005. finanšu gadā bija EUR 57 miljoni, no kuriem EUR 4,7 miljoni atbilst starptautiskajai darbībai un EUR 3,1 miljoni – reģioniem (Francija bez Ildefransas),

— inženierijas grupa, kuru vada RATP *International SA* un kuras konsolidētais apgrozījums 2005. finanšu gadā bija EUR 86 miljoni, un kuras darbības lielākā daļa, proti, gandrīz 80 %, notiek ārvalstīs, bet pārējā darbība, kas norisinās Francijā, galvenokārt notiek ārpus Ildefransas,

— telpu apsaimniekošanas grupa, kurā galvenokārt apvienoti meitasuzņēmumi, kas nodarbojas ar ne kustamā īpašuma attīstību (uz zemes gabaliem, ko pārvalda RATP), komercietelpu izmantošanu metro stacijās un telekomunikāciju darbībām, un kuras konsolidētais apgrozījums 2005. finanšu gadā bija EUR 33 miljoni, kas gūti tikai un vienīgi Ildefransā.

(11) RATP grupa kopā nodarbina apmēram 46 050 personu, no kurām 44 000 personas RATP strādā kā saskaņā ar uzņēmuma iekšējo reglamentu nodarbināti darbinieki, bet atlikusī daļa jeb 2 050 personas strādā RATP meitasuzņēmumos.

(12) “Saskaņā ar uzņēmuma iekšējo reglamentu nodarbinātu” darbinieku darba nosacījumi ir normatīvā ceļā noteikti RATP darbinieku reglamentā⁽⁶⁾. Savukārt to 2 050

⁽⁵⁾ Tiesību aktos šī iespēja ir saistīta ar šādiem nosacījumiem: “Ārpus Ildefransas un ārvalstīs uzņēmums *Régie autonome des transports parisiens* var arī veidot, attīstīt un apsaimniekot sabiedriskā pasažieru transporta tīklus un līnijas, savstarpēji ievērojot konkurences noteikumus. Šiem meitasuzņēmumiem ir akciju sabiedrības (*société anonyme*) statuss. To finansiālā pārvaldība ir neatkarīga, ievērojot grupas mērķus; tie cita starpā nevar saņemt subsīdijas, ko valsts, Ildefransas Transporta arodbiedrība un pārējās publiskās organizācijas piešķir saistībā ar transporta darbību un ieguldījumiem transportā Ildefransas reģionā.”

⁽⁶⁾ RATP personāla reglamentā ir noteikti algoto darbinieku klasifikācijas principi, kā arī noteikumi, kas saistīti ar noteiktām situācijām, no kurām galvenās ir šādas:

- pienākumu pildīšanas izbeigšana, kurā precizēti noteikumi, kas jāpiemēro aiziešanas, atlaišanas vai atsaukšanas gadījumā,
- atvaļinājumi (īkgadējie atvaļinājumi, ar ģimenes apstākļiem saistītie atvaļinājumi utt.),
- paaugstināšanas kārtība.

Pirms īpašās pensiju shēmas reformas RATP personāla reglamentā, proti, tā 51. pantā, bija paredzēti nosacījumi arī pensijas saņemšanai, ievērojot pensijā aizgājušo personu reglamentu. 2008. gada 1. jūlijā to atcēla (2008. gada 30. jūnija Dekrēta Nr. 2008-637 52. pants).

personu darba nosacījumi, kuras strādā RATP meitasuzņēmumos, ir noteikti ar kolektīviem līgumiem, un uz tām tādēļ neattiecas RATP darbinieku reglaments.

3. ILDEFRANSAS SABIEDRISKĀ TRANSPORTA TIRGUS APRAKSTS

(13) Ildefransas sabiedriskā transporta tirgus šodien nav atvērts konkurencei. Licences sabiedriskā transporta līniju apsaimniekošanai tika izdotas atbilstoši procedūrai, kas paredzēta 1959. gada 7. janvāra Dekrētā Nr. 59-157 par pasažieru transporta organizēšanu Ildefransas reģionā⁽⁷⁾, ar kuru sabiedriskā transporta tirgus Ildefransā tika sadalīts starp RATP un lielu skaitu mazu privāto operatoru, kas tolaik vēsturiski darbojās Ildefransas reģionā.

(14) Papildus RATP sabiedriskā transporta pakalpojumus Ildefransā sniedz apmēram simts uzņēmumu. Šie uzņēmumi ir SNCF, kā arī privātie operatori, kas apvienojušies apvienībā OPTILE (apmēram 95 uzņēmumi, no kuriem trīs ir lieli autobusu pārvadājumu operatori: *Veolia Transport*, *Keolis* un *Transdev*).

(15) Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 23. oktobra Regulā (EK) Nr. 1370/2007 par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem, izmantojot dzelzceļu un autoceļus, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1191/69 un Padomes Regulu (EEK) Nr. 1107/70⁽⁸⁾ (turpmāk – Regula (EK) Nr. 1370/2007), ir paredzēta sabiedriskā transporta tirgus pakāpeniska atvēršana. Saskaņā ar tās 12. pantu tā stāsies spēkā 2009. gada 3. decembrī.

4. RATP DARBINIEKU ĪPAŠĀS PENSIJU SHĒMAS PABALSTI PIRMS UN PĒC PAZIŅOTĀS REFORMAS

(16) RATP pensiju shēma ir paredzēta iepriekš minētā 1948. gada 21. marta Likuma Nr. 48-50631. pantā, kas papildināts ar 1959. gada 23. septembra Dekrētu Nr. 59-1091 par RATP statūtiem⁽⁹⁾.

(17) RATP darbinieku pensiju shēma ir speciālā shēma Sociālās drošības kodeksa L. 711-1 un R. 711-1. panta nozīmē, kura ietver īpašas priekšrocības, salīdzinot ar vispārējo tiesību pensiju shēmām. Runa ir par normatīvu shēmu, tas ir, tādu shēmu, ko valsts noteikusi administratīvā ceļā. Turklāt arī uz parametru attīstību, iemaksām un pabalstiem attiecas normatīvo aktu noteikumi.

⁽⁷⁾ 1959. gada 10. janvāra *Francijas Republikas Oficiālais Vēstnesis*.

⁽⁸⁾ OV L 315, 3.12.2007., 1. lpp.

⁽⁹⁾ 1959. gada 24. septembra *Francijas Republikas Oficiālais Vēstnesis*.

- (18) Līdz 2008. gada 15. janvārim RATP darbinieku īpašās pensiju shēmas galvenās īpatnības, salīdzinot ar vispārējo tiesību shēmām, attiecās uz pensijas tiesību aprēķināšanas kārtību un pensiju izmaksu.
- (19) Šajā ziņā vispārējo tiesību pensiju shēmas paredzēja, ka pensijas summu aprēķina, pamatojoties uz visa darba stāža vai darba stāža daļas vidējo algu. Šī summa ir atkarīga arī no apdrošināšanas ilguma vai vecuma un samazinājuma vai palielinājuma, ko piemēro tad, ja nav sasniegtas vai ir pārsniegtas vērtības, kuras noteiktas attiecībā uz abiem šiem kritērijiem. Piemēram, saskaņā ar vispārējo shēmu pensiju aprēķina, pamatojoties uz darba stāža 25 vislabāko gadu (ievērojot gada algas maksimālo apjomu) vidējās algas (ieskaitot prēmijas), un šai algai piemērojamā likme ir 50 % (pilnā likme), ja apdrošinātā persona var apliecināt vismaz 40 apdrošināšanas gadus.
- (20) Savukārt RATP pensiju shēma paredzēja, ka saskaņā ar uzņēmuma iekšējo reglamentu nodarbinātiem darbiniekiem par katru apdrošināšanas gadu ir tiesības uz 2 % no pamatalgas, neskaitot prēmijas, kas saņemta darbības pēdējo sešu mēnešu laikā, taču kopā nepārsniedzot 37,5 gadus. Tādējādi RATP darbinieks pēc 37,5 darba gadiem saņēma pensiju, kas atbilst 75 % no viņa pēdējās algas, neskaitot prēmijas, jeb gandrīz 64,5 % no viņa pēdējās algas, ieskaitot prēmijas.
- (21) Pamatprincipus reformai, kuru ar 2003. gada 21. augusta likumu ⁽¹⁰⁾ īstenoja gandrīz visām Francijas pensiju shēmām, attiecināja uz RATP īpašo pensiju shēmu ar 2008. gada 15. janvāra Dekrētu 2008-48 ⁽¹¹⁾, 2008. gada 30. jūnija Dekrētu 2008-637 ⁽¹²⁾ un 2008. gada 30. decembra Dekrētu 2008-1514 ⁽¹³⁾. Viens no šīs reformas mērķiem ir īpašās shēmas saskaņot ar vispārējo tiesību noteikumiem attiecībā uz privātā sektora algoto darbinieku un ierēdņu bāzes shēmām. Runājot par RATP īpašo shēmu, pilnas likmes pensijas saņemšanai nepieciešamais iemaksu ilgums tiek pakāpeniski palielināts, lai 2012. gadā sasniegtu 40 gadus, bet pēc tam katra gada 1. jūlijā tiek palielināts par vienu ceturksni, kamēr tiek sasniegts ilgums, kas nepieciešams saskaņā ar vispārējo shēmu un civildienesta shēmu (tādējādi 41 gada ilgums, ko 2012. gadā piemēro vispārējai shēmai un civildienesta shēmai, 2016. gadā jāsasniedz arī īpašajai shēmai).
- 5. RATP DARBINIEKU PENSIJU SHĒMAS FINANSĒŠANA PIRMS UN PĒC PAZIŅOTĀS REFORMAS**
- (22) RATP darbinieku pensiju shēma ir pārdalīšanas shēma, kurā iemaksas, ko aktīvie darbinieki veic par vecuma apdrošināšanu, tiek tūlīt izmantotas pensiju maksāšanai pensijā aizgājušajiem ⁽¹⁴⁾.
- (23) Līdz 2005. gada 31. decembrim uzņēmums RATP bija juridiski atbildīgs par īpašās pensiju shēmas saistībām. Saskaņā ar iepriekš minētā 1948. gada likuma 20. pantu RATP bija pienākums nodrošināt savas īpašās pensiju shēmas finansiālo līdzsvaru.
- (24) Šīs īpašās pensiju shēmas pārvaldību veica RATP pensiju dienests, kas bija daļa no RATP juridiskās personības. Šis dienests iekasēja iemaksas, ko veica RATP aktīvie darbinieki un pats RATP kā darba devējs, un izmaksāja pensijas shēmas tiesīgajām personām. Pensiju iemaksu likmes (algoto darbinieku iemaksu likme 7,85 % apmērā, bet darba devēju – 15,34 % apmērā) bija zemākas nekā iemaksu likmes saskaņā ar vispārējām tiesībām (algoto darbinieku iemaksu likme 12 % apmērā, bet darba devēju – 18 % apmērā).
- (25) Vairāku gadu laikā RATP pensiju shēmā pastāvēja strukturāls deficīts, ko izraisīja tādi iemesli kā demogrāfiskā līdzsvara trūkums starp aktīvajiem darbiniekiem un pensijā aizgājušajām personām, īpašās priekšrocības salīdzinājumā ar vispārējo shēmu un – līdz 2005. gada 31. decembrim – pensijas iemaksu likmju normētā fiksācija. Šos RATP pensiju shēmas secīgos deficitus sedza valsts, iejaucoties saskaņā ar iepriekš minētā 1959. gada 7. janvāra rikojuma 2. pantu un 1959. gada 7. janvāra dekrētu.
- (26) 2006. gada 29. jūnijā Francija paziņoja par RATP pensiju shēmas finansēšanas reformu. Kā norādīja Francijas iestādes, šī reforma ir saistīta ar Ildefransas pilsētas transporta institucionālā konteksta attīstību, kas īstenoja pēdējo desmit gadu laikā, un ar to, ka tiek gatavota pilsētas transporta atvēršana konkurencei.

⁽¹⁰⁾ 2003. gada 21. augusta Likums Nr. 2003-775 par pensiju reformu.

⁽¹¹⁾ 2008. gada 15. janvāra Dekrēts Nr. 2008-48 attiecībā uz *Régie autonome des transports parisiens* personāla īpašo pensiju shēmu.

⁽¹²⁾ 2008. gada 30. jūnija Dekrēts Nr. 2008-637 par *Régie autonome des transports parisiens* personāla pensiju nolikumu.

⁽¹³⁾ 2008. gada 30. decembra Dekrēts Nr. 2008-1514 attiecībā uz dažām īpašām sociālās drošības shēmām un papildu sociālās drošības pensiju shēmu par labu valsts un publisko organizāciju ārstata darbiniekiem.

(27) Paziņotā reforma tiek veikta divos posmos.

⁽¹⁴⁾ Pensiju shēmas finansēšana ar pārdalīšanu balstās uz svarīgu solidaritāti starp paaudzēm. Tās finansiālais līdzsvars ir atkarīgs no iemaksu veicēju un pensijā aizgājušo personu skaita. Tādēļ ienēmumu palielināšanās un aktīvo iedzīvotāju skaita pieauguma temps ir divi galvenie attīstības faktori.

5.1. PENSIJĀ AIZGĀJUŠO RATP DARBINIEKU FONDA
IZVEIDE 2006. GADA 1. JANVĀRĪ

(28) Ar 2005. gada 26. decembra Dekrēta Nr. 2005-1635⁽¹⁵⁾ 1. pantu 2006. gada 1. janvārī tika izveidots RATP darbinieku pensiju fonds (turpmāk – CRP-RATP).

(29) CRP-RATP ir privāttiesību sociālās drošības struktūras statuss, kam ir juridiskā personība un juridiska un finansiāla neatkarība no RATP. Saskaņā ar Sociālās drošības kodeksa L711-1. pantu CRP-RATP ir piešķirtas visas funkcijas, kas noteiktas minētā kodeksa L111-1. pantā, kurā cita starpā minēts, ka sociālās drošības organizatoriskās struktūras pamatā ir nacionālās solidaritātes princips. Uz to attiecas Sociālās drošības kodeksa noteikumi, kas piemērojami visiem neatkarīgajiem pensiju fondiem. Tas ir pakļauts kontrolei, ko īsteno valsts kompetentās iestādes, kuras pārstāv valdības pilnvarnieki.

(30) Tā izveides dienā CRP-RATP uzņēmuma RATP vietā kļūva par vienīgo juridisko debitoru attiecībā uz to darbinieku vecuma pensijām, kuriem ir uzņēmuma iekšējā reglamentā paredzētas darba vietas.

(31) Tādējādi CRP-RATP kopš 2006. gada 1. janvāra saņem no saistībām atbrīvojošu RATP iemaksu, kas atbilst iemaksām, ko veic īpašās shēmas aktīvie dalībnieki, un tās kā darba devēja iemaksai. Turklāt no tā paša datuma tika palielināts arī šo iemaksu līmenis, sasniedzot vispārējo tiesību līmeni⁽¹⁶⁾. Papildus šiem sociālajiem pensiju maksājumiem CRP-RATP no valsts saņem maksājumu, kas paredzēts kontu līdzsvarošanai. Ar šo līdzsvara maksājumu tiek finansēts gan īpašās shēmas demogrāfiskais deficīts, gan ar šo shēmu saistītās pensiju tiesības. 2006. un 2007. gadā valsts iemaksāja līdzsvara subsīdiju, attiecīgi, EUR 390,11 miljonu un EUR 414 miljonu apmērā.

5.2. RATP ĪPAŠĀS SHĒMAS BĀZES TIESĪBU FINANSIĀLĀ
SEGŠANA NO VISPĀRĒJO TIESĪBU SHĒMĀM

(32) Iepriekš minētā 2005. gada 26. decembra Dekrēta Nr. 2005-1635 18. pantā ir paredzēts, ka daļu no pensiju tiesībām saskaņā ar RATP darbinieku īpašo pensiju

shēmu CRP-RATP var finansiāli segt no vispārējo tiesību shēmām (CNAV⁽¹⁷⁾ un ARGIC⁽¹⁸⁾/ARRCO⁽¹⁹⁾)⁽²⁰⁾, tas ir, CRP-RATP pensiju operācijas tehniskā ziņā pārcelt uz vispārējo tiesību shēmām (turpmāk – uzņemošās shēmas).

(33) Mērķis RATP īpašās pensiju shēmas tiesību vienas daļas segšanai no vispārējo tiesību shēmām ir iedarbināt starppaaudžu un starpprofesiju solidaritātes mehānismu, izmantojot ievērojami plašāku demogrāfisko bāzi, un kopumā nodrošināt to obligāto pensiju shēmu finansēšanas pastāvīgumu, kuras finansē saskaņā ar pārdalīšanas principu.

Līdz segšanas operācijas datumam iegūtās bāzes tiesības

(34) Saskaņā ar Sociālās drošības kodeksa L222-6. pantu kādas īpašās pensiju shēmas vai jebkādas citas pensiju shēmas segšana no vispārējo tiesību shēmām var notikt attiecībā uz tādu saskaņā ar īpašajām shēmām izmaksāto pabalstu daļu, kas ir līdzvērtīga vecuma apdrošināšanas pabalstiem, kurus izmaksā vispārējo shēmu algotajiem darbiniekiem.

(35) Saskaņā ar tādu pensiju shēmu, kuras pamatā ir pārdalīšana, pensijas tiesības, kas agrāk iegūtas kādā citā shēmā (un tātad saskaņā ar citiem kritērijiem), uzņemošajā shēmā tiek pārceltas, šīs iegūtās tiesības aprēķinot atbilstoši uzņemošās shēmas noteikumiem, it kā tiesīgās personas (pensionāri, aktīvie darbinieki un tiesību pārmantotāji) visu savu darba stāžu būtu strādājušas uzņemošajā shēmā.

⁽¹⁷⁾ CNAV: Caisse Nationale d'Assurance Vieillesse – Valsts vecuma apdrošināšanas fonds.

⁽¹⁸⁾ AGIRC: Association générale des institutions de retraite des cadres – Darbinieku pensiju institūciju vispārējā apvienība.

⁽¹⁹⁾ ARRCO: Association pour le régime de retraite complémentaire des salariés – Algoto darbinieku papildu pensiju shēmas apvienība.

⁽²⁰⁾ Šāda veida finansiālā segšana paredz īpašās shēmas un tās noteikumu saglabāšanu. Ar to tiek mēģināts panākt, lai pensiju saistības varētu izņemt no to uzņēmumu bilances, uz kuriem attiecas šāda operācija. Šāda veida segšana atšķirtībā no iekļaušanas izslēdz jebkādu tiešu saikni starp vispārējo tiesību shēmām un uzņēmumiem, algotajiem darbiniekiem un pensijā aizgājušajām personām, kas pieder grupai, uz kuru attiecas šāda segšana. Izmantojot šādu "aizsega" struktūru, kas izveidota starp uzņēmumiem un algotajiem darbiniekiem nozarē, kurai tiek veikta šāda segšana, no vienas puses, un vispārējo tiesību shēmām, no otras puses, ar šādu segšanu tiek tikai virzītas kopējās finansiālās plūsmas, kuru pamatā ir "virtuālas" operācijas. Tās ir "virtuālas" tādā nozīmē, ka attiecīgajiem darbiniekiem nav nekādās tiesas juridiskas vai administratīvas saiknes ar uzņemošo shēmu un ka, lai noteiktu viņu pensijas tiesības un izvērtētu maksājamās pensijas, viņiem joprojām piemēro tikai un vienīgi īpašās shēmas regulējumu.

⁽¹⁵⁾ 2005. gada 26. decembra Dekrēts Nr. 2005-1635 attiecībā uz Régie autonome des transports parisiens personāla pensiju fondu.

⁽¹⁶⁾ 2005. gada 26. decembra Dekrēts Nr. 2005-1638, ar ko nosaka līmeni iemaksām, kuras veicamas Régie autonome des transports parisiens personāla pensiju fondā.

- (36) Konkrētajā gadījumā Francijas iestādes ir aprēķinājušas bāzes tiesības, proti, tās, kas atbilst pensijas maksājumiem, kuri aprēķināti saskaņā ar uzņemošo shēmu noteikumiem un kurus šīs shēmas pārņems ⁽²¹⁾. Uzņemošās shēmas var pārņemt tikai šādi noteiktās bāzes tiesības.
- (37) Sociālās drošības kodeksa 222-6. pantā ir arī noteikts, ka īpašās shēmas segšanā ir jāievēro princips, kas attiecībā uz uzņemošās shēmas sociāli apdrošinātajām personām paredz operācijas stingru finansiālo neitralitāti. Citiem vārdiem sakot, īpašās shēmas finansiālā segšana no vispārējo tiesību shēmām nedrīkst nekādā veidā pasliktināt uzņemošo shēmu finansiālo stāvokli.
- (38) Šajā posmā izmanto svērumu, kura uzdevums ir noteikt, kāda šo agrāko pensijas tiesību proporcija tiek patiešām apstiprināta segšanas laikā, lai stingri ievērotu iepriekš minēto finansiālās neitralitātes principu. Konceptuālā ziņā ar šo svērumu tās grupas pensiju saistības, kurai tiek veikta segšana, tiek salīdzinātas ar vispārējās shēmas pensiju saistībām ⁽²²⁾. Pēc tam uzņemošā shēma nosaka, kāda pārjaunoto agrāko tiesību pārņemšanas proporcija nodrošina šīs saistību attiecības līdzvērtību – atbilstoši šai apstiprināšanas likmei uzņemošā shēma pensijas tiesības pārņem “bez maksas”.
- (39) Ja pārjaunoto iegūto tiesību apstiprināšanas likme, ko noteikusi uzņemošā shēma, ir mazāka nekā 100 %, tad šī shēma var segtajai shēmai piedāvāt apstiprināt 100 % no šīm tiesībām, veicot tiesību saglabāšanas iemaksu maksājumu (jeb “kompensāciju”).
- (40) Kompensāciju aprēķināšanas metodes mērķis ir nodrošināt, lai netiktu mainīts uzņemošās shēmas *ex ante* plānotais stāvoklis. Ja šis svēruma ir plānots, kompensācijas summa ir vienāda ar ikgadējo sākotnējo tiesību aktualizēto neto vērtību. Ikgadējās sākotnējās tiesības ir tās, ar kurām attiecībā uz papildu tiesībām (tas ir, tām,
- kas pārsniedz bez maksas pārņemtās tiesības), ko pārņēmusi uzņemošā shēma, tiek katru gadu vienādotā saistību attiecība starp iekļauto shēmu un uzņemošo shēmu.
- (41) Ja uzņemošās shēmas finansiālajā stāvoklī pastāv strukturāls deficīts, tad aprēķināšanas metode nedrīkst pastiprināt šo līdzsvara trūkuma tendenci, bet tai tā nav jāmazina, prasot, lai pārceltā grupa nodrošinātu provizorisku tehnisko līdzsvaru.
- (42) Konkrētajā gadījumā, tā kā RATP demogrāfiskā struktūra nav tik laba kā vispārējo tiesību pensiju shēmām piederoša vidēja Francijas uzņēmuma demogrāfiskā struktūra, RATP darbinieku īpašās pensiju shēmas bāzes tiesību pilnīgai segšanai no vispārējo tiesību shēmām ir nepieciešams, lai uzņemošajām shēmām tiktu maksātas kompensācijas, tas ir, ārkārtas, vienreizēji un no saistībām atbrīvojoši maksājumi.
- (43) Francijas iestādes ir sīki izklāstījušas šo kompensāciju aprēķināšanas metodes. Aprēķini tiks veikti saskaņā ar īstenošanas brīdī pastāvošajām parametru vērtībām. Šie parametri ir šādi:
- iemaksu likmes un bāzes, kas ļauj aprēķināt dotācijas rezervēm, kuras vajadzīgas papildu shēmām,
 - pārjaunināšanas likmes un, iespējams, mirstības tabula, kas mainās atkarībā no ekonomiskajiem apstākļiem.
- (44) Francijas iestādes šajā posmā uzskata, ka maksājamās kompensācijas ir šādas:
- kompensācijai, kura maksājama *Caisse nationale d'assurance vieillesse (CNAV)*, kas pārvalda sociālās drošības īpašo shēmu, vajadzētu būt apmēram [no EUR 400 miljoniem līdz EUR 800 miljoniem] (*),
 - kompensācijām, kas kā līdzdalība šo shēmu tehniskajās rezervēs maksājamas vispārējo tiesību papildu shēmām, kuras pārvalda *AGIRC-ARRCO*, vajadzētu būt apmēram [no EUR 80 miljoniem līdz EUR 300 miljoniem].
- (45) Francijas valdība paredz pārņemt no *CRP-RATP* šo kompensāciju maksāšanu vispārējo tiesību shēmām, lai nodrošinātu finansiālo neitralitāti *RATP* īpašās shēmas segšanai no šīm uzņemošajām shēmām.

⁽²¹⁾ Īpašo shēmu konkrētās tiesības jeb “īpašās” tiesības būtībā atbilst starpībai starp iegūtajām pensijas tiesībām, ko izmaksā saskaņā ar *RATP* īpašo shēmu, un daļu, kas atbilst pabalstiem, kurus izmaksā saskaņā ar vispārējām tiesībām vai pamata tiesībām. Tātad *RATP* īpašās shēmas “īpašās” tiesības atbilst pensijas tiesībām, kas pārsniedz tiesības, kuras parasti tiek piešķirtas saskaņā ar vispārējo tiesību shēmām. Par īpašās shēmas konkrētajām tiesībām, kuras turklāt tiks pakāpeniski likvidētas līdz ar īpašo pensiju shēmu reformu (sk. šā lēmuma 21. apsvērumu), atbildīga joprojām būs *CRP-RATP*.

⁽²²⁾ Atšķirības starp abu shēmu saistību attiecībām ir atkarīgas, no vienas puses, no atalgojumu līmeņa un struktūras atšķirībām (kas ietekmē pensijas saistības) un, no otras puses, no demogrāfiskajām atšķirībām (piemēram, proporcionāli mazāka iemaksu veicēju bāze, kas ietekmē iemaksu summu).

(*) Uz šo informāciju attiecas profesionālais noslēpums.

Bāzes tiesības, kas iegūtas pēc segšanas operācijas

- (46) Attiecībā uz bāzes tiesībām, kas iegūtas pēc segšanas operācijas, ir paredzēts, ka par vispārējās shēmas un papildu shēmu darbību RATP un tā darbinieki maksā vispārējo tiesību pensijas iemaksas.

6. IEMESLI, KURU DĒĻ TIKA PIENĒMTS LĒMUMS PAR PROCEDŪRAS UZSĀKŠANU

- (47) Savā lēmumā par procedūras uzsākšanu Komisija pauda šaubas par paziņotās reformas saderību ar kopējo tirgu. Komisija norādīja, ka procedūras mērķis ir noteikt, vai paziņotā shēma ir uzskatāma par atbalstu RATP.
- (48) Pirmkārt, Komisijai radās noteikti jautājumi attiecībā uz ciešo saikni starp CRP-RATP izveidi un operāciju, kas paredzēja segšanu no vispārējo tiesību shēmām, un tā uzskatīja, ka ir jāpārbauda, vai šāda veida bāzes tiesību segšana nav uzskatāma par valsts atbalstu par labu RATP.
- (49) Tālāk, Komisija pauda šaubas par izteikumu, ka tas, ka valsts finansē RATP pensiju shēmas īpašās tiesības, nav uzskatāms par valsts atbalstu un ka tas attiecīgā gadījumā ir saderīgi ar kopējo tirgu.
- (50) Visbeidzot, Komisija pauda šaubas par paziņotās reformas nepieciešamību un tās proporcionalitāti attiecībā pret vispārējām interesēm. Attiecībā uz paziņotās reformas nepieciešamību Komisijai radās noteikti jautājumi attiecībā uz sabiedriskā transporta tirgus reālu un faktiski atvēršanu Parīzes reģionā, kā arī attiecībā uz to RATP juridisko un faktiski stāvokli raksturojošo apstākļu izskaušanu, kuri varētu kavēt reālu konkurenci. Komisija pauda šaubas arī par paziņotās reformas proporcionalitāti, būtībā norādot, ka tā attieksies arī uz to darbinieku īpašajām pensijas tiesībām, kuri tiks pieņemti darbā pēc tās īstenošanas.
- (51) Savukārt savā 2007. gada 10. oktobra lēmumā Komisija secināja, ka tas, ka valsts finansē RATP pensiju shēmas deficītu 1995.–2005. gada laika posmā, ir uzskatāms par valsts atbalstu, ievērojot 1. panta b) punkta iii) apakšpunktu Padomes 1999. gada 22. marta Regulā (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai ⁽²³⁾ (sk. šā lēmuma 15. apsvērumu).
- (52) Komisija arī uzskatīja, ka CRP-RATP nav piemērojams EK līguma 87. pants, jo tas nav uzņēmums (minētā lēmuma 67. apsvērumā).

- (53) Komisija, visbeidzot, norādīja, ka garantija, ko Francijas valsts piešķirusi īpašās shēmas tiesīgajām personām, dod tiešu labumu RATP darbiniekiem, nevis pašam RATP un ka tādēļ to nevar klasificēt kā atsevišķa uzņēmuma ekonomiskas priekšrocības (minētā lēmuma 70. apsvērumā).

7. FRANCIJAS IESTĀŽU ARGUMENTI PĒC PROCEDŪRAS UZSĀKŠANAS**Ievada piezīme**

- (54) Savā 2008. gada 22. janvāra vēstulē Francijas iestādes atgādina, ka no to viedokļa ar paziņoto reformu tiek institucionalizēts atbalsts personām, nevis uzņēmumam RATP un ka to tādēļ nevar uzskatīt par valsts atbalstu par labu RATP. Turklāt Francijas iestādes uzskata, ka pat tad, ja reālais labuma guvējs no paziņotās reformas būtu RATP, minētā reforma nevar nedz iespaidot tirdzniecību starp dalībvalstīm, nedz kropļot konkurenci, jo RATP darbojas tikai vienā tirgū, proti, pilsētas sabiedriskā transporta tirgū Ildefransā, kas vēl nav atvērts konkurencei, un reforma nekādā veidā neietekmē RATP meitasuzņēmumu darbību vai tirgus, kuros tās darbojas.

Par bāzes tiesību segšanu

- (55) Francijas iestādes uzskata, ka CRP-RATP segšana no vispārējās shēmas neietver valsts atbalsta aspektus par labu RATP, jo RATP negūst nekādu labumu.
- (56) Francijas iestādes pirmkārt uzskata, ka "reformas otrais posms, tas ir, kompensāciju samaksa un bāzes tiesību finansēšanas pārceļšana no CRP-RATP uz CNAV un AGIRC-ARRCO, vairs neietekmē RATP ekonomisko stāvokli" – kā Komisija pati norādījusi lēmuma par procedūras uzsākšanu 69. apsvērumā.
- (57) Turklāt Francijas iestādes uzskata, ka RATP saistības, kas atbilst bāzes tiesībām, nav izmaksas, kuras parasti radītu slogu tās budžetam Kopienas judikatūras nozīmē. Pēc Francijas iestāžu domām Francijas uzņēmumu finanšu resursiem tiešām parasti rada slogu no saistībām atbrīvojošās iemaksas vispārējo tiesību pensiju fondos, bet nevis pensiju maksāšanas saistības pret aktīvajiem darbiniekiem un pensijā aizgājušajām personām, kā tas bija RATP gadījumā, kam līdz paziņotajai reformai bija pašam savs pensiju dienests. Tādēļ tad, ja to papildina atbrīvojošās iemaksas veikšana atbilstoši vispārējām tiesībām, CRP-RATP segšana no vispārējās shēmas un tas, ka valsts maksā kompensācijas vispārējai shēmai, nerada tādas sekas, ka RATP varētu izvairīties no izmaksām, kam parasti būtu jārada slogs uzņēmuma finanšu resursiem.

⁽²³⁾ OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp.

(58) Visbeidzot, Francijas iestādes uzskata, ka tādēļ, ka īpašās shēmas izveidi 1948. gadā, kad tika izveidots RATP, noteica valsts, nebūtu loģiski, ka šim uzņēmumam būtu jāsedz kompensācijas, ko maksā par CRP-RATP segšanu no vispārējās shēmas.

Par īpašo tiesību finansēšanu

(59) Pirmkārt, Francijas iestādes norāda, ka judikatūra, kas paredz, ka izmaksas, kuras rodas saistībā ar kolektīvu līgumu, to būtības dēļ ir uzskatāmas par izmaksām, kas parasti rada slogu uzņēmuma budžetam, neatkarīgi no tā, vai uzņēmums šādu līgumu pieņēmis brīvprātīgi vai tas uz to attiecināts normatīvā vai likumdošanas ceļā⁽²⁴⁾, konkrētajā gadījumā nav piemērojams, jo RATP darbinieku pensijas shēma nav saistīta ar kolektīvu līgumu.

(60) Otrkārt, Francijas iestādes uzskata, ka īpašo tiesību pastāvēšana nerada nekādas priekšrocības RATP. Tas, ka RATP joprojām pieņem darbā saskaņā ar uzņēmuma iekšējo reglamentu nodarbinātus darbiniekus, kas saņem īpašās tiesības, nepierādot, ka īpašo tiesību pastāvēšana sniegtu RATP ekonomiskas priekšrocības.

(61) Treškārt, Francijas iestādes apgalvo, ka īpašo tiesību finansēšana no valsts līdzekļiem nav nekas cits kā kompensācija par izmaksām, kas RATP parasti nebūtu jāsedz. Francijas iestādes uzskata, ka secinājums, ka īpašo pensijas tiesību finansēšana nav valsts atbalsts, izriet no principiem, kuri Kopienas judikatūrā izstrādāti jau pašos Kopienas pirmsākumos, un spriedumi lietā *Combus*⁽²⁵⁾ un lietā *Enirisorse*⁽²⁶⁾ ir tikai visjaunākā šīs judikatūras ilustrācija.

Par paziņotās reformas saderību ar kopējo tirgu

(62) Francijas iestādes uzskata, ka gadījumā, ja Komisija uzskatītu, ka paziņotā reforma ietver valsts atbalsta elementus, minētā reforma jebkurā gadījumā būtu pilnīgi saderīga ar kopējo tirgu.

(63) Francijas iestādes apstiprina savu nostāju, proti, ka paziņotā reforma atbilst nenovēršamo izmaksu teorijai un atbilst konkurences principiem.

(64) Turklāt Francijas iestādes uzskata, ka jaunā pensiju tiesību finansēšana no 2006. gada ir nepieciešams un proporcionāls pasākums konkurences nodrošināšanai tirgū.

⁽²⁴⁾ Tiesas 1999. gada 5. oktobra spriedums lietā *Francija/Komisija*, C-251/97, Rec. I-6639,40. punkts.

⁽²⁵⁾ Pirmās instances tiesas 2004. gada 16. marta spriedums lietā *Danske Busvognmaend/Komisija*, T-157/01, Rec. II-917.

⁽²⁶⁾ Tiesas 2006. gada 23. marta spriedums lietā *Enirisorse SpA/SotaCRP-RATPbo SpA*, C-237/04, Rec. I-2843.

(65) Francijas iestādes uzskata, ka paziņotā reforma ir nepieciešama, jo tā tiek veikta pirms pilsētas transporta nozares atvēršanas konkurencei Ildefransā, kā paredzēts Regulā (EK) Nr. 1370/2007. Tā ļaus, no viena puses, novērst konkurences kropļojumus starp valsts un privātajiem operatoriem un, no otras puses, pilnībā likvidēt piekļuves šķēršļus, ko rada RATP pensiju finansēšanas veids.

(66) Attiecībā uz paziņotās reformas proporcionalitāti Francijas iestādes savā 2008. gada 23. aprīļa vēstulē Komisiju informēja par Francijas valdības uzsāktu RATP īpašās pensiju shēmas reformu, ar kuru RATP īpašā pensiju shēma tiek saskaņota ar noteikumiem, kas pastāv vispārējās tiesībās.

8. IEINTERESĒTO PERSONU APSVĒRUMI PĒC PROCEDŪRAS UZSĀKŠANAS

(67) Ar 2008. gada 13. februāra vēstuli RATP arodbiedrība SUD puda iebildumus pret Francijas iestāžu paziņoto projektu, jo tā vienīgais mērķis ir RATP pārveidošana par lielu starptautisku grupu, kuru interesē tikai peļņas gūšana. Šajā vēstulē RATP arodbiedrība SUD vērsa Komisijas uzmanību uz to, ka pēc tās domām RATP darbiniekiem nav privāttiesību algoto darbinieku statuss, uz kuriem attiecas darba kodekss.

(68) RATP arodbiedrība SUD arī apgalvo, ka RATP pensiju shēma bija jāizstrādā apvienotai komisijai, jo jābūt kolektīvam sarunām starp sociālajiem partneriem.

9. FRANCIJAS KOMENTĀRI PAR IEINTERESĒTO PERSONU APSVĒRUMIEM

(69) Attiecībā uz RATP darbiniekiem piemērojamo tiesisko režīmu Francijas iestādes savā 2008. gada 3. aprīļa vēstulē precizē, ka darba kodeksa noteikumi ir piemērojami RATP saskaņā ar uzņēmuma iekšējo reglamentu nodarbinātajiem darbiniekiem, izņemot tad, ja darba kodeksā vai judikatūrā ir nepārprotami noteikts, ka šie noteikumi minētajiem darbiniekiem nav piemērojami. Francija uzskata, ka ar to, ka pastāv šādi izņēmumi, nepietiek, lai teiktu, ka RATP darbiniekiem ir publisko tiesību darba attiecības.

(70) Francija arī norāda, ka 1960. gada 19. decembra Dekrētā Nr. 60-1362, ar kuru RATP apvienotajai komisijai tiek piešķirta kompetence attiecībā uz personāla statusu, pensiju shēma nav minēta. Francijas iestādes uzskata, ka RATP pensiju shēma nav izveidota ar kolektīvām sarunām, bet valsts to uzņēmumam RATP noteica administratīvā ceļā.

10. ŠĀ LĒMUMA DARBĪBAS JOMA

- (71) Šis lēmums attiecas uz jaunās pensiju finansēšanas shēmas saderību ar Kopienas noteikumiem par valsts atbalstu.
- (72) 2007. gada 10. oktobra procedūras uzsākšana un jo īpaši Francijas iestāžu komentāri ļāva Komisijai precizēt paziņotās reformas īstenošanas kārtību un tātad arī konstatēt trīs pasākumus, kas varētu ietvert valsts atbalsta elementus.
- (73) Pirmkārt, 2006. gada 1. janvārī CRP-RATP uzņēmuma RATP vietā kļuva par vienīgo juridisko debitoru attiecībā uz to darbinieku vecuma pensijām, kuriem ir uzņēmuma iekšējā reglamentā paredzētas darba vietas.
- (74) Otrkārt, kopš 2006. gada 1. janvāra valsts maksā CRP-RATP subsīdiju, kas paredzēta tās kontu līdzsvarošanai. Šī valsts subsīdija sedz demogrāfisko deficītu un RATP īpašās shēmas papildu izmaksas.
- (75) Treškārt, paziņotā reforma paredz, ka CRP-RATP var īpašās shēmas bāzes pensiju tiesības segt no vispārējo tiesību shēmām. Valsts uzņemsies atbildību par to kompensāciju samaksu, kas paredzēta, lai stingri ievērotu finansiālās neitralitātes principu saistībā ar CRP-RATP segšanu.

11. PIRMĀ PASĀKUMA VĒRTĒJUMS: CRP-RATP IZVEIDE

- (76) Komisija norāda, ka 2006. gada 1. janvārī CRP-RATP uzņēmuma RATP vietā kļuva par vienīgo juridisko debitoru attiecībā uz to darbinieku vecuma pensijām, kuriem ir uzņēmuma iekšējā reglamentā paredzētas darba vietas. Komisija vienlaikus arī konstatē, ka iemaksa, ko RATP saistībā ar pensijām veic CRP-RATP, ir kļuvusi par no saistībām atbrīvojošu maksājumu.
- (77) Komisija norāda, ka saskaņā ar sistēmu, kas pastāvēja pirms 2006. gada 1. janvāra, RATP bija juridiski atbildīgs par saistībām attiecībā uz īpašās shēmas pensijām. Šajā ziņā RATP darbinieku īpašās shēmas finansēšana paredzēja atkāpes no vispārējām tiesībām – RATP bija attiecīgās shēmas finansiālā līdzsvara garantētājs, un “darba devēja” iemaksa, ko RATP veica īpašajā shēmā, nebija atbrīvojoša no saistībām.
- (78) Tādēļ Komisija secina, ka paziņotajā reformā paredzēto noteikumu galvenās sekas ir tādas, ka “darba devēja” maksājumam, ko RATP veic par savu darbinieku

pensijām, tiek piešķirts no saistībām atbrīvojošs raksturs, to tādējādi atbrīvojot no vēsturiskā pienākuma nodrošināt īpašās shēmas līdzsvaru. Citiem vārdiem sakot, ar paziņoto reformu atbildība par attiecīgās īpašās shēmas finansiālo līdzsvaru tika pārcelta no RATP uz CRP-RATP un *in fine* uz valsti.

- (79) Komisija arī konstatē, ka tad, ja nebūtu paziņotās reformas, īpašās shēmas finansiālā līdzsvara nodrošināšanas pienākums, kas gūlās uz RATP, būtu pārtapis par saistībām attiecībā pret valsti, kuras grāmatvedības uzskaitē tiktu paredzētas tad, kad notiktu pāreja uz IFRS normām (*International Financial Reporting Standard, Normes Internationales d'Information Financière*), kuras RATP ir piemērojamas kopš 2007. gada 30. jūnija⁽²⁷⁾.
- (80) Komisija šajā stadijā vēlas uzsvērt, ka jautājums, kas rodas saistībā ar CRP-RATP izveidi, ir identisks problemātikai, kas radās saistībā ar uzņēmumā *La Poste* norīkoto valsts ierēdņu pensiju finansēšanas reformu⁽²⁸⁾. Tādēļ to, vai konkrētajā gadījumā attiecīgais pasākums ietver valsts atbalsta elementus, Komisija pārbaudīs, izmantojot tādu pašu pieeju kā iepriekš minētajā lēmumā.

11.1. VALSTS ATBALSTA PASTĀVĒŠANA

- (81) EK līguma 87. panta 1. punktā ir paredzēts, ka, “ja vien šis līgums neparedz ko citu, ar kopējo tirgu nav saderīgs nekāds atbalsts, ko piešķir dalībvalstis vai ko jebkādā citā veidā piešķir no valsts līdzekļiem un kas rada vai draud radīt konkurences izkropļojumus, dodot priekšroku konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai, ciktāl tāds atbalsts iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm”.
- (82) Valsts pasākumu var kvalificēt par valsts atbalstu EK līguma 87. panta 1. punkta nozīmē tad, ja ir izpildīti šādi četri kumulatīvi nosacījumi, proti: 1) ar attiecīgo pasākumu tiek piešķirtas selektīvas ekonomiskas priekšrocības; 2) šīs priekšrocības finansē no valsts līdzekļiem; 3) šīs priekšrocības rada vai draud radīt konkurences izkropļojumus un, visbeidzot, 4) šīs priekšrocības iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm.
- (83) Tādēļ ir vietā izklāstīt iemeslus, kuri ļauj uzskatīt, ka attiecīgais pasākums atbilst kumulatīvajiem nosacījumiem un ka tas tātad ir valsts atbalsts par labu RATP EK līguma 87. panta 1. punkta nozīmē.

⁽²⁷⁾ Saskaņā ar informatīvo ziņojumu, ko senators *Bertrand Auban* 2008. gada 9. jūlijā sniedza Nācijas finanšu, budžeta kontroles un ekonomikas kontu komisijas vārdā, šīs pensiju saistības tiek lēstas EUR 21 miljarda apmērā.

⁽²⁸⁾ Komisijas 2007. gada 10. oktobra Lēmums 2008/204/EK par valsts atbalstu, ko Francija piešķirusi *La Poste* piesaistīto valsts ierēdņu pensiju finansēšanas veida reformas veikšanai (OV L 63, 7.3.2008., 16. lpp.).

11.1.1. SELEKTĪVU EKONOMISKU PRIEKŠROCĪBU PASTĀVĒŠANA PAR LABU RATP

(84) Lai novērtētu to, vai attiecīgie pasākumi ietver valsts atbalstu, jānosaka, vai ar šo pasākumu RATP tiek sniegta ekonomiskas priekšrocības tādā ziņā, ka šis pasākums uzņēmumam ļauj izvairīties no tādu izmaksu segšanas, kuras parasti būtu jāsedz no paša uzņēmuma finanšu līdzekļiem, un ka tādējādi šie pasākumi ir lieguši tirgus spēkiem radīt to parasto iedarbību⁽²⁹⁾.

(85) Šajā kontekstā saskaņā ar pastāvīgu judikatūru parastas izmaksas ir parasti izdevumi, kas saistīti ar ikdienas pārvaldību vai ar uzņēmuma ikdienas darbību⁽³⁰⁾. Tiesa ir arī nospriedusi, ka par atbalstu uzskatāma to izmaksu atvieglošana, kuras parasti rada slogu uzņēmumu budžetam, ņemot vērā attiecīgo izmaksu sistēmas veidu vai ekonomisko struktūru, savukārt īpašas izmaksas ir papildu izmaksas attiecībā pret parastajām izmaksām⁽³¹⁾.

(86) Ievērojot Tiesas judikatūru un saskaņā ar savu lēmumu pieņemšanas praksi⁽³²⁾, Komisija uzskata, ka, lai izmaksas varētu klasificēt kā "parastas" vai "īpašas", ir nepieciešams noteikt atskaites vai salīdzinājuma sistēmu, lai varētu identificēt uzņēmumus, kas būtu salīdzināmā tiesiskajā un faktiskajā situācijā attiecībā uz mērķi, kas tiek īstenots ar attiecīgo pasākumu.

(87) Šajā ziņā jāatgādina, ka, lai piemērotu EK līguma 87. panta 1. punktu, pieteikt tikai noteikt, vai saskaņā ar kādu konkrētu tiesisko režīmu valsts pasākums var dot priekšroku "konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai" EK līguma 87. panta 1. punkta nozīmē, salīdzinot ar citiem uzņēmumiem, kas atrodas salīdzināmā faktiskajā un tiesiskajā situācijā attiecībā pret mērķiem, kuri tiek īstenoti ar attiecīgo pasākumu.

(88) Precīzāk, Tiesa norāda, ka atskaites sistēmas izvēlē jāizmanto divu posmu pieeja: pirmkārt, jānosaka izmaksu

sistēma, kuru skar attiecīgais pasākums, un, otrkārt, jānosaka vispārējais režīms, kas piemērojams attiecīgajai izmaksu sistēmai.

(89) Gadījumā, ja var konstatēt atbilstošu ārējo salīdzinošo sistēmu, attiecībā pret kuru varētu noteikt "neparastu" izmaksu pastāvēšanu, tad attiecīgais pasākums nav uzskatāms par valsts atbalstu EK līguma 87. panta 1. punkta nozīmē. Pretējā gadījumā attiecīgais pasākums ir uzskatāms par valsts atbalstu minētā noteikuma nozīmē.

11.1.1.1. Ārējas salīdzinošas sistēmas nepastāvēšana konkrētajā gadījumā

(90) Piemērojot šo metodoloģiju konkrētajam gadījumam, Komisija uzskata, ka izmaksu sistēmu, kuru skar attiecīgais pasākums, veido sociālās iemaksas, ko darba devējs sedz saskaņā ar savu darbinieku obligāto vecuma apdrošināšanu.

(91) Teorētiskajā ziņā Komisija nošķir divas iespējamās atskaites sistēmas:

— noteikumi, kas obligātās vecuma apdrošināšanas jomā piemērojami vispārējo tiesību pensiju shēmām, tas ir, sociālās drošības shēma, ko pārvalda CNAV, un papildu shēmas, ko pārvalda AGIRC un ARRCO,

— noteikumi, kas obligātās vecuma apdrošināšanas jomā piemērojami citām publiskām iestādēm.

(92) Attiecībā uz pirmo iespējamo salīdzinošo sistēmu, proti, vispārējo tiesību pensiju shēmām, Komisija norāda, ka RATP kopš 2006. gada 1. janvāra maksā sociālo iemaksu, kuras lielums ir identisks sociālajai iemaksai, kuru uzņēmumi maksā pensiju fondos, kas pārvalda vispārējo tiesību shēmas. Tomēr Komisija konstatē, ka 2006. gada 1. janvārī pabalsti, ko RATP tiesīgajām personām izmaksāja no īpašās shēmas, kuru pārvalda CRP-RATP, ir lielāki nekā pabalsti, ko saņem algotie darbinieki, kuri ir vispārējo tiesību shēmu dalībnieki.

(93) Turklāt Komisija konstatē, ka vispārējo tiesību shēmu dalībnieki ir algotie darbinieki, kas strādā saskaņā ar privāttiesību līgumu, savukārt RATP darbiniekiem ir noteikts statuss. Šajā ziņā jānorāda, ka RATP personāla statuss paredz vairākas atkāpes no vispārējo tiesību režīma (sk. 6. zemsvītras piezīmi).

⁽²⁹⁾ 1990. gada 14. oktobra spriedums lietā *Francija/Komisija*, C-301/87, Rec. I-307, 41. punkts.

⁽³⁰⁾ Šajā ziņā sk. Pirmās instances tiesas 2000. gada 20. septembra spriedumu lietā *Spānija/Komisija*, T-55/99, Rec. II-3207. lpp., 82. punkts

⁽³¹⁾ Tiesas 2001. gada 20. septembra spriedums lietā *C-390/98, H. J. Banks & Co. Ltd/The Coal Authority un Secretary of State for Trade and Industry*, Rec. I-6117. lpp., 33. punkts.

⁽³²⁾ Sk. šajā ziņā iepriekš minēto Lēmumu 2008/204/EK un Komisijas 2007. gada 10. oktobra Lēmumu par Grieķijas banku nozares pensiju shēmas finansēšanas reformu (OV C 308, 19.12.2007., 9. lpp.).

- (94) Ievērojot iepriekš minētos apsvērumus un saskaņā ar savu lēmumu pieņemšanas praksi⁽³³⁾, Komisija uzskata, ka noteikumi, kas piemērojami vispārējo tiesību shēmām obligātās vecuma apdrošināšanas jomā, nevar kalpot par salīdzinošo sistēmu analīzē, ko Komisija veic, lai noteiktu, vai pastāv ekonomiskas priekšrocības EK līguma 87. panta 1. punkta nozīmē.
- (95) Attiecībā uz otro iespējamo salīdzinošo sistēmu, proti, publiskām iestādēm, Komisija nav spējusi identificēt tādu ekonomisko operatoru kopumu, kas veidotu vienveidīgu grupu un ko varētu izmantot par salīdzinošu sistēmu. RATP daudzējādā ziņā Francijā tiešām ir ļoti īpaša tiesiskā un faktiskā situācija⁽³⁴⁾.
- (96) Noslēgumā Komisija uzskata, ka nav nekādas ārējas salīdzinošas sistēmas, kas ļautu definēt "parastu" iemaksu, ko veic uzņēmumi, kuri atrodas tādā tiesiskajā un faktiskajā situācijā, kas būtu salīdzināma ar RATP situāciju attiecībā uz mērķi, kuru īsteno ar attiecīgo pasākumu.
- (97) Spriedums lietā *Enirisorse*⁽³⁵⁾, ko minējusi Francija, negroza Komisijas secinājumus attiecībā uz priekšrocības pastāvēšanu par labu RATP. Minētajā spriedumā Tiesa savu secinājumu balsta uz apstrīdētā pasākuma salīdzinājuma ar "parastu situāciju", ko Tiesa spēja definēt, taču ko nevar konstatēt šajā lietā.
- (98) Tā kā nav atbilstošas salīdzinošas sistēmas, Komisija uzskata, ka, lai noteiktu, vai pastāv priekšrocības EK līguma 87. panta 1. punkta nozīmē, atskaites sistēma priekšrocību pastāvēšanas novērtēšanai ir paša RATP situācija pirms konkrētā pasākuma piešķiršanas.
- (101) Komisija tādēļ secina, ka attiecīgie pasākumi atbrīvo RATP no izmaksām, kas tai bija jāuzņemas saskaņā ar iepriekš minēto 1948. gada likumu.
- (102) Analizējot to, vai pensiju izmaksas pašam RATP ir vai nav parastas, Komisija uzskata, ka saistības, kas uzņēmumam jāuzņemas saskaņā ar darba tiesību aktiem vai kolektīviem līgumiem, kuri ar arodbiedrībām noslēgti tādā jomā kā atlaišanas pabalsti un/vai priekšlaicīgas pensijas, ir daļa no parastajām izmaksām, kas uzņēmumam jāfinansē no pašu līdzekļiem⁽³⁶⁾.
- (103) Pēc analogijas Komisija uzskata, ka izmaksas, kas RATP jāsedz saskaņā ar 1948. gada likumu, ir parastās izmaksas. Tādēļ, tā kā attiecīgais pasākums ļauj izvairīties no tādu izmaksu segšanas, kam parasti būtu jārada slogs RATP pašu finanšu līdzekļiem, Komisija uzskata, ka ar šo pasākumu operatoram tiek piešķirtas ekonomiskas priekšrocības EK līguma 87. panta 1. punkta nozīmē. Šīs priekšrocības ir selektīvas, jo attiecas tikai uz vienu labuma guvēju.
- (104) Komisija arī konstatēja, ka tad, ja nebūtu paziņotās reformas, īpašās shēmas finansiālā līdzsvara nodrošināšanas pienākums, kas gūlās uz RATP, šī uzņēmuma bilancē būtu pārtapis par saistībām attiecībā pret valsti, kuras grāmatvedības uzskaitē tiktu paredzētas tad, kad notiktu pāreja uz IFRS normām (*International Financial Reporting Standard, Normes Internationales d'Information Financière*), kuras RATP ir piemērojamas kopš 2007. gada 30. jūnija.
- (105) Šis apstāklis apstiprina, ka CRP-RATP izveide atbrīvo RATP no izmaksām, kas tam parasti būtu jāsedz.

11.1.1.2. Ekonomisku priekšrocību pastāvēšana

- (99) Kā jau iepriekš norādīts, saskaņā ar sistēmu, kas pastāvēja pirms 2006. gada 1. janvāra, RATP bija juridiski atbildīgs par saistībām attiecībā uz īpašās shēmas pensijām. Tādējādi RATP bija attiecīgās shēmas finansiālā līdzsvara garantētājs, un "darba devēja" iemaksa, ko RATP veica īpašajā shēmā, nebija no saistībām atbrīvojoša.
- (100) Komisija konstatēja, ka paziņotajā reformā paredzēto noteikumu galvenās sekas ir tādas, ka "darba devēja" maksājumiem, ko RATP veic par savu darbinieku pensijām, tiek piešķirts no saistībām atbrīvojošs raksturs.

11.1.1.3. Lietas *Combust* judikatūras nepiemērojamība konkrētajā gadījumā

- (106) Francijas iestādes detalizētā veidā atsaucas uz spriedumu lietā *Combust*⁽³⁷⁾, kurā Pirmās instances tiesa uzskatīja par "neparastām" izmaksām izmaksas, ko rada tāda uzņēmuma darbinieku izņēmuma statuss, kurš pēc reformas nokļuva vispārējo tiesību situācijā – tāpat attiecībā uz savu darbinieku pārvaldību kļuva identisks saviem konkurentiem. Pirmās instances tiesa norādīja: "Attiecīgā pasākuma mērķis bija *Combust* nodarbināto ierēdņu privilēģēto un dārgi izmaksājamo statusu aizstāt ar līgumdarbinieka statusu, kas būtu salīdzināms ar darbinieku statusu citos

⁽³³⁾ Šajā ziņā sk. lēmumus, kas minēti 32. zemsvītras piezīmē.

⁽³⁴⁾ Sk. šā lēmuma 2. un 3. iedaļu.

⁽³⁵⁾ Tiesas 2003. gada 27. novembra spriedums lietā *Enirisorse SpA/Ministero delle Finanze*, C-34/01, Rec., I-14243. lpp.

⁽³⁶⁾ Sk. 63. punktu Kopienas pamatnostādnes par valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai (OV C 244, 1.10.2004., 2. lpp.).

⁽³⁷⁾ 2004. gada 16. marta spriedums lietā *Danske Busvognmænd/Komisija*, T-157/01, Rec. II-917. lpp.

autobusu pārvaldījumu uzņēmumos, kuri konkurē ar *Combus*. Tātad bija paredzēts *Combus* atbrīvot no neizdevīgas strukturālas situācijas salīdzinājumā ar tā privātajiem konkurentiem. Taču EK līguma 87. panta 1. punkta vienīgais mērķis ir aizliegt priekšrocības, kas dod labumu noteiktiem uzņēmumiem, un atbalsta jēdziens ietver tikai tādas iekļaušanās pasākumus, ar kuriem tiek atvieglotas izmaksas, kas parasti rada slogu uzņēmuma budžetam, un kuri ir uzskatāmi par ekonomiskām priekšrocībām, ko saņēmējs uzņēmums nebūtu ieguvis parastajos tirgus apstākļos. (..) Turklāt tā vietā, lai *Combus* nodarbinātajiem ierēdņiem tiešā veidā samaksātu summu 100 miljonu DKK apmērā, Dānijas valsts tādu pašu rezultātu būtu varējusi sasniegt, minētos ierēdņus pārceļot valsts pārvaldes iekšienē un nemaksājot īpašu kompensāciju, un šāds risinājums *Combus* ļautu tūlīt nodarbināt līgumdarbiniekus, uz kuriem attiektos privāttiesību statuss.”

(107) Vispirms ir vispārēji jāatgādina, ka lietas *Combus* judikatūru Tiesa neapstiprināja. Daži Tiesas judikatūras aspekti ir pretrunā pieņēmumam, ka neizdevīgas strukturālās situācijas kompensācijas dēļ nebūtu iespējams konstatēt atbalstu. Piemēram, Tiesa ir pastāvīgi norādījusi, ka atbalsta pastāvēšana ir jāvērtē, ņemot vērā valsts veikto pasākumu sekas, nevis cēloņi vai mērķi⁽³⁸⁾. Tiesa ir arī spriedusi, ka atbalsta jēdziens ietver publisko iestāžu piešķirtas priekšrocības, ar kurām dažādos veidos tiek atvieglotas izmaksas, kas parasti rada slogu uzņēmuma budžetam⁽³⁹⁾. Tiesa ir arī skaidri norādījusi, ka izmaksas, kas saistītas ar atalgojumu darbiniekiem, savas būtības dēļ parasti rada slogu uzņēmumu budžetam neatkarīgi no tā, vai šīs izmaksas izriet no normatīvām saistībām vai no kolektīviem līgumiem⁽⁴⁰⁾. Šajā ziņā Tiesa ir uzskatījusi, ka tas apstākļi, ka valsts pasākumu mērķis ir kompensēt papildu izmaksas, neļauj izvairīties no tā, ka tie nebūtu kvalificējami kā atbalsts⁽⁴¹⁾. Šajā kontekstā Francijas iestādes atsauca uz to, ka piemērojams princips, ko Pirmās instances tiesa noteikusi spriedumā lietā *Combus*, apgalvojot, ka ar paziņoto reformu RATP tikai tiek atbrīvots no “parastām” izmaksām.

(108) Šajā ziņā Komisija uzsver, ka svarīgi materiālie apstākļi lietu *Combus* nošķir no šīs lietas:

⁽³⁸⁾ Tiesas 1974. gada 2. jūlija spriedums lietā 173/73, *Itālija/Komisija*, Rec. 709. lpp., 13. punkts; Tiesas 1987. gada 24. februāra spriedums lietā C-310/85, *Deufil/Komisija*, Rec. 901. lpp., 8. punkts; Tiesas 1996. gada 26. septembra spriedums lietā C-241/94, *Francija/Komisija*, Rec. I-4551. lpp., 20. punkts.

⁽³⁹⁾ Tiesas 1994. gada 15. marta spriedums lietā C-387/92, *Banco Exterior*, Rec. I-877. lpp., 13. punkts; iepriekš minētais spriedums lietā C-241/94, 34. punkts.

⁽⁴⁰⁾ Tiesas 2002. gada 12. decembra spriedums lietā C-5/01, *Beļģija/Komisija*, Rec. I-1191. lpp., 39. punkts.

⁽⁴¹⁾ Tiesas 1961. gada 23. februāra spriedums lietā 30/59, *Gezamenlijke Steenkolenmijnen in Limburg/Augstā iestāde*, Rec. 3. lpp., 29. un 30. punkts; iepriekš minētais spriedums lietā C-173/73, 12. un 13. punkts; iepriekš minētais spriedums lietā C-241/94, 29. un 35. punkts; Tiesas 1999. gada 5. oktobra spriedums lietā C-251/97, *Francija/Komisija*, Rec. I-6639. lpp., 40., 46. un 47. lpp.

— kompensācijas tiek maksātas tieši ierēdņiem, ko nodarbina *Combus*, taču pasākums, uz kuru attiecas šis lēmums, skar RATP “darba devēja” iemaksas,

— attiecīgā valsts pasākuma mērķis lietā *Combus* bija šī uzņēmuma nodarbināto ierēdņu privilīģēto un dārgi izmaksājošo statusu aizstāt ar līgumdarbinieka statusu, kas būtu salīdzināms ar darbinieku statusu citos autobusu pārvaldījumu uzņēmumos, kuri konkurē ar *Combus*. Savukārt RATP darbinieku statuss un tiesības pēc attiecīgā pasākuma īstenošanas nemainās. Šis statuss un šīs tiesības atšķiras no to darbinieku statusa un tiesībām, kas saskaņā ar privāttiesību līgumu strādā uzņēmumos, kuri ir vispārējo tiesību pensiju shēmu dalībnieki,

— *Combus* darbību konkurences konteksts bija atšķirīgs no konteksta, kurā darbojas RATP. Akciju sabiedrībai *Combus A/S* pārvaldījumu darbība bija jāpārvalda uz komerciāla pamata un tirgū jāstrādā konkurences apstākļos, kas bija salīdzināmi ar tiem, kādos strādāja privātās autobusu pārvaldījumu sabiedrības. Šādā kontekstā publiskas pārvaldījumu pārvaldības sabiedrības, sarīkojot konkursu, nodod privātiem un valsts uzņēmumiem autobusu pārvaldījumu veikšanu. Saskaņā ar noteikumiem, kas reglamentē konkursus, līgumus piešķir “ekonomiski visizdevīgākajam piedāvājumam” un nav nepieciešams ņemt vērā to, vai konkursa dalībnieki ir privāta vai publiska struktūra. Savukārt RATP rīcībā ir plaša nozare, kura vēl nav liberalizēta un kura saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1370/2007 tiks atvērta konkurencei tikai ļoti pakāpeniski un kurā ekonomiskie spēki tādēļ darbojas ļoti atšķirīgi.

(109) Komisija uzskata, ka faktisko apstākļu atšķirības starp lietu *Combus* un konkrēto gadījumu ir pietiekamas, lai pamatotu to, ka argumentācija abos gadījumos atšķiras.

11.1.2. VALSTS LĪDZEKĻU KLĀTBŪTNE

(110) Komisija uzskata, ka aplūkojamais pasākums ir saistīts ar valsts līdzekļiem par labu RATP, jo galīgā atbildība par RATP darbinieku īpašās pensiju shēmas līdzsvarošanu turpmāk gulstas nevis uz RATP, bet gan uz valsti. No reformu īstenošanas dienas valsts nodrošina CRP-RATP finansiālo līdzsvaru, maksājot līdzsvara subsīdiju sociālās drošības struktūrai, taču tad, ja šādu reformu nebūtu, tas pats būtu jādara RATP.

(111) Tādēļ Komisija secina, ka attiecīgais pasākums ir saistīts ar valsts līdzekļiem EK līguma 87. panta 1. punkta nozīmē.

11.1.3. KONKURENCES IZKROĻOŠANA UN TIRDZNIECĪBAS IESPAIDOŠANA

- (112) Kā jau iepriekš norādīts, RATP, labuma guvējs no attiecīgā pasākuma, ir mātesuzņēmums vairāku uzņēmumu grupai – grupai RATP, kas darbojas transporta un saistīto pakalpojumu nozarē. Visi šie operatori ir aktīvi iepriekš minēto nozaru Kopienas tirgos.
- (113) Šādā kontekstā ir jāatgādina, ka atbalsts, kura mērķis ir uzņēmumu atbrīvot no izmaksām, kas tam parasti būtu jāsedz saistībā ar ikdienas pārvaldību vai parasto darbību, principā izkropļo konkurences apstākļus⁽⁴²⁾. Tika nopriests, ka ikviena atbalsta piešķiršana uzņēmumam, kas savu darbību veic Kopienas tirgū, var izraisīt konkurences izkropļojumus un iespaidot tirdzniecību starp dalībvalstīm⁽⁴³⁾. Turklāt Tiesa norādīja, ka nav pilnībā izslēgts, ka valsts subsīdija, kas piešķirta uzņēmumam, kurš vienīgi sniedz vietējā vai reģionālā transporta pakalpojumus un nesniedz transporta pakalpojumus ārpus savas izcelsmes valsts, tomēr var ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm EK līguma 87. panta 1. punkta nozīmē. Ja dalībvalsts piešķir valsts subsīdiju uzņēmumam, tad šī uzņēmuma veiktais pakalpojumu sniegšanas apjoms var tikt uzturēts vai palielināts ar tādām sekām, ka citās dalībvalstīs dibinātiem uzņēmumiem iespējas sniegt šajā dalībvalstī savus transporta pakalpojumus tiek samazinātas⁽⁴⁴⁾.
- (114) Konkrētajā gadījumā RATP grupai ir privilēģēts stāvoklis, salīdzinot gan ar tās konkurentiem attiecīgajā valstī⁽⁴⁵⁾, gan ar tās konkurentiem no citām dalībvalstīm, kuri nevar izmantot attiecīgo pasākumu.
- (115) Šajā ziņā ir jānorāda, ka Regulā (EK) Nr. 1370/2007 ir paredzēta attiecīgo tirgu pakāpeniska atvēršana konkurencei un ka attiecīgās nozares atvēršana konkurencei nozīmē, ka valsts atbalsts uzņēmumam, kas pieder šai nozarei, var iespaidot tirdzniecību Kopienā un attiecīgajā tirgū izkropļot konkurenci.

⁽⁴²⁾ Sk. 2000. gada 19. septembra spriedumu lietā *Vācija/Komisija*, C-156/98, *Rec.* I-6857. lpp., 30. punkts, un tajā minētā judikatūra.

⁽⁴³⁾ Sk. it īpaši Tiesas 1980. gada 17. septembra spriedumu lietā *Philip Morris/Komisija*, C-730/79, *Rec.* 2671. lpp., 11. un 12. punkts, un Pirmās instances tiesas 1998. gada 30. aprīļa spriedumu lietā *Vlaams Gewest/Komisija*, T-214/95, *Rec.* II-717. lpp., 48.–50. punkts).

⁽⁴⁴⁾ Pirmās instances tiesas 2009. gada 11. jūnija spriedums lietā *Itālija/Komisija*, T-222/04, 45. punkts.

⁽⁴⁵⁾ Jāatgādina, ka nav nepieciešams, lai uzņēmums, kas gūst labumu, pats piedalītos tirdzniecībā Kopienā. Ja dalībvalsts piešķir uzņēmumam piešķir atbalstu, tad iekšējā darbība var tikt uzturēta vai palielināta ar tādām sekām, ka citās dalībvalstīs dibinātu uzņēmumu iespējas ienākt šīs dalībvalsts tirgū tiek samazinātas. Turklāt tāda uzņēmuma pastiprināšana, kurš iepriekš nav piedalījies tirdzniecībā Kopienā, var tam dot iespēju ienākt kādas citas dalībvalsts tirgū (šajā ziņā sk. 2002. gada 7. marta spriedumu lietā *Itālija/Komisija*, *Rec.* I-2289. lpp., 84. punkts).

- (116) Tādēļ Komisija uzskata, ka attiecīgais pasākums iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm un izkropļo konkurenci starp šiem operatoriem.

11.2. ATBALSTA NELIKUMĪGUMS

- (117) Saskaņā ar EK līguma 88. panta 3. punktu dalībvalstīm ir pienākums darīt zināmu ikvienu plānu piešķirt vai mainīt atbalstu. Attiecīgā dalībvalsts nevar sākt īstenot ierosinātos pasākumus, kamēr šī procedūra nav beigusies ar galīgo lēmumu.
- (118) Konkrētajā gadījumā Francijas iestādes ar 2006. gada 29. jūnija vēstuli paziņoja par RATP pensiju shēmas finansēšanas reformu. Šajā vēstulē Francijas iestādes norāda, ka šo mehānismu nevarētu uzskatīt par valsts atbalstu, par kuru iepriekš būtu jāpaziņo Komisijai saskaņā ar EK līguma 88. panta 3. punktu.
- (119) Tomēr Komisija konstatē, ka attiecīgo valsts atbalstu Francija ieviesa no 2006. gada 1. janvāra, tas ir, pirms Komisija ir pieņēmusi galīgo lēmumu. Tādēļ Komisija secināja, ka Francija ir rīkojusies nelikumīgi, īstenojot attiecīgo atbalstu pretrunā EK līguma 88. panta 3. punktam.

11.3. ATBALSTA SADERĪBA AR KOPĒJO TIRGU

- (120) Tā kā attiecīgais pasākums ir valsts atbalsts EK līguma 87. panta 1. punkta nozīmē, ir jāpārbauda, vai tas varētu būt saderīgs, ievērojot minētajā līgumā paredzētās atkāpes.
- (121) Šajā ziņā Komisija uzskata, ka vispiemērotākais juridiskais pamats ir EK līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunkts, kas nosaka, ka atbalstu, kas veicina konkrētu darbību attīstību, var atzīt par saderīgu ar kopējo tirgu, ja šādam atbalstam nav tāds nelabvēlīgs iespaids uz tirdzniecības apstākļiem, kas ir pretrunā kopīgām interesēm.
- (122) Ņemot vērā reformas sekas, Komisija uzskata, ka attiecīgā atbalsta saderības novērtējums jāveic attiecībā uz līdzvērtīgu apstākļu izveidi ("*level playing field*") obligāto sociālo iemaksu jomā starp RATP un tā pašreizējiem, iespējamiem un nākotnes konkurentiem pilsētas sabiedriskā transporta tirgū Ildefransā.

RATP iemaksu līmenis salīdzinājumā ar tā konkurentiem reformētajā sistēmā

- (123) Lai analizētu atbalsta sekas un novērtētu konkurences izkropļojuma intensitāti, Komisijai ir vispirms jāizskata RATP veicamo iemaksu līmeni salīdzinājumā ar tā konkurentiem reformētajā sistēmā. Pēc tam Komisija noteiks to, kāda būtu situācija, ja RATP nebūtu saņēmis attiecīgo atbalstu. Visbeidzot, tiks analizētas atbalsta pozitīvās sekas, kā arī tā negatīvās sekas, un pēc tam tiks sastādīts vispārējs kopsavilkums par saderību.
- (124) Komisija vispirms norāda, ka pirms 2006. gada 1. janvāra RATP īpašās pensiju shēmas finansēšana no vispārējo tiesību pensiju shēmu finansēšanas atšķirās divos veidos: iemaksām nebija no saistībām atbrīvojoša rakstura un atšķirās "darba devēja" iemaksas likme.
- (125) Komisija uzskata, ka attiecīgais atbalsts ir sniedzis risinājumu pirmajai atšķirībai starp RATP īpašo shēmu un vispārējo tiesību shēmām. Pirms 2006. gada 1. janvāra RATP maksāja nevis no saistībām atbrīvojošu iemaksu, bet tai bija ar likumu noteikts uzdevums līdzsvarot saviem darbiniekiem paredzēto pensiju shēmu. Paziņotās reformas sekas bija tādas, ka tika ieviesta no saistībām atbrīvojoša iemaksa, kas raksturo maksājumus, kurus vispārējo tiesību darba devējs veic fondā, kurš pārvalda pensiju shēmu, kas balstās uz pārdalīšanas principa. Attiecībā uz otro atšķirību Komisija konstatē, ka paziņotās reformas sekas ir bijušas tādas, ka starp RATP un uzņēmumiem, uz kuriem attiecas vispārējās pensiju tiesības, tiek vienādots obligātās vecuma apdrošināšanas izmaksu līmenis.

Scenārijs bez atbalsta piešķiršanas

- (126) Ja paziņotās reformas nebūtu, tad RATP būtu attiecībā uz finanšu gadiem pēc 2006. finanšu gada jāpilda pensiju saistības attiecībā uz tiem darbiniekiem, kas nodarbināti saskaņā ar uzņēmuma iekšējo reglamentu. Šādu saistību pildīšana tiešā veidā izrietētu no tā, ka "darba devēja" iemaksas attiecībā uz RATP pensijā aizgājušajiem darbiniekiem nebūtu atbrīvojošas no saistībām.
- (127) Turklāt RATP iemaksas vecuma apdrošināšanā, lai nodrošinātu pensiju shēmas finansiālo līdzsvaru, nebūtu pieskaņotas līmenim, ko maksā tā iespējamie konkurenti.
- (128) Tātad, ja paziņotās reformas nebūtu, RATP nāktos uzņemties papildu ikgadējas izmaksas vairāku miljonu euro apmērā, salīdzinot ar reformēto shēmu.

- (129) Tādēļ RATP šo pensiju izmaksu dēļ liberalizēta tirgus kontekstā būtu nonācis neizdevīgākā stāvoklī, un tas būtu būtiski ietekmējis tā darbību.

Atbalsta pozitīvās sekas

- (130) No iepriekš teiktā izriet, ka, ņemot vērā Regulu (EK) Nr. 1370/2007, kas paredz pilsētas sabiedriskā transporta tirgus pakāpenisku atvēršanu, pensiju shēmu, kas RATP piemērojama saskaņā ar 1948. gada likumu, raksturo īpašas iezīmes, kas, ņemtas atsevišķi, rada konkurences izkropļojumus par sliktu RATP un grupai, kurai tas pieder. Attiecīgā atbalsta būtiskākās sekas ir tādas, ka RATP iemaksas tiek pieskaņotas tām, ko veic tā konkurenti un RATP grupas konkurenti, tādējādi likvidējot īpašo konkurences izkropļojumu, kurš skar RATP un RATP grupu.
- (131) Turklāt šī reforma ļauj RATP pakāpeniski sākt rīkoties kā privātam ieguldītājam, kas saskaras ar parastiem komerciāliem ierobežojumiem. Tas ir arī viens no minētās reformas mērķiem.
- (132) Komisija arī uzskata, ka attiecīgais pasākums ir atbilstošs Kopienas interešu mērķim, uz kuru tas vērsts. Neviens cits instruments šo jautājumu nebūtu varējis atrisināt efektīvākā veidā. Protams, būtu bijis iespējams piešķirt civildienesta kompensācijas, taču šāda pieeja netiktu ne pieņemta, ne uzturēta ilgākā laika posmā šīs problēmas strukturālā rakstura dēļ.

- (133) Attiecībā uz pasākumu proporcionalitāti Komisija uzskata, ka piešķirtais atbalsts ir tieši tik liels, cik vajadzīgs. Kopš 2006. gada 1. janvāra RATP veic pensiju maksājumus, kas atbilst tiem, kurus maksā uzņēmums, kura darbinieki ir vispārējo tiesību shēmu dalībnieki.
- (134) Visbeidzot, Komisija uzskata, ka attiecīgais pasākums ļauj nodrošināt pastāvīgumu pensiju sistēmai, kurai nebija iespējams sniegt finansējumu. Komisija turklāt uzskata, ka reforma, kas uzsākta attiecībā uz pensijām, ko maksā saskaņā ar īpašo shēmu⁽⁴⁶⁾, šajā ziņā ir izšķirošs papildu apstāklis. Šajā sakarībā Komisija uzskata, ka šie pasākumi ļoti labi iekļaujas plašākajā dalībvalstu pensiju sistēmu reformā, kuru vēlas gan Padome, gan Komisija⁽⁴⁷⁾.

⁽⁴⁶⁾ Sk. šā lēmuma 21. apsvērumu.

⁽⁴⁷⁾ Šajā sakarā sk. Komisijas un Padomes 2003. gada 18. marta kopējo ziņojumu par dzīvotspējīgām un atbilstošām pensijām (CS/7165/03).

Atbalsta negatīvās sekas

- (135) Veicot statistisku analīzi, Komisija uzskata, ka, no vienas puses, konkurences izkropļojumi, kas ar attiecīgo pasākumu izraisīti pilsētas sabiedriskā transporta tirgū Ildefransā, pēc to būtības ir ļoti ierobežoti, jo, ņemot vērā RATP un tās darbību vēsturi, ir pilnīgi skaidrs, ka pensiju saistības, ko skar reforma, attiecas uz darbībām, kuras vēsturiski veiktas neliberalizētā tirgū, kurā konkurence līdz šim bijusi ļoti vāja. No otras puses, runājot par tirgiem, kuros RATP grupa darbojas ar uzņēmuma RATP meitasuzņēmumu starpniecību, Komisija uzskata, ka attiecīgajam pasākumam ir tikai ļoti margināla ietekme. Attiecīgais pasākums šos tirgus ietekmēs tikai netieši, jo – papildus stingrajam juridiskajam, uzskaites un finansiālajam nošķīrumam starp mātesuzņēmumu un tā meitasuzņēmumiem – paziņotā reforma neattiecas uz darbiniekiem, kas strādā šajos meitasuzņēmumos.
- (136) Veicot dinamisku analīzi, kas, bez šaubām, ir piemērotāka, kā arī ievērojot Regulu (EK) Nr. 1370/2007, Komisija uzskata, ka, lai gan teorētiski attiecīgais pasākums varētu ļaut RATP saglabāt dominējošu stāvokli, šāds risks ir ļoti mazs. Šāds secinājums izriet no tā, ka viss, kas tiek darīts ar attiecīgo pasākumu, ir RATP iemaksu pieskaņošana tā konkurentu iemaksām, kā arī no tā, ka pēc īpašās pensiju shēmas reformas, kas notika 2008. gadā, RATP pensiju shēma šim uzņēmumam nerada nekādu īpašu pievilcīgumu.

Kopsavilkums par vispārējo saderību

- (137) Ievērojot iepriekš teikto, Komisija secina, ka RATP piešķirtā atbalsta negatīvās sekas būs samērā ierobežotas. Ar paziņoto reformu tiek darīts tikai tas, kas tiešām vajadzīgs, lai izveidotu līdzvērtīgus apstākļus attiecībā uz obligātās vecuma apdrošināšanas iemaksām, tiek izbeigta konkurences izkropļojums, kas RATP būtu radījis neizdevīgu stāvokli, un tirdzniecības apstākļi tādēļ netiek mainīti nekādā veidā, kas varētu būt pretrunā kopējām interesēm.
- (138) No tā izriet, ka attiecīgais atbalsts ir saderīgs ar kopējo tirgu ar nosacījumu, ka RATP īpašās pensiju shēmas reforma, kas paredzēta tādēļ, lai šo shēmu saskaņotu ar privātā sektora algoto darbinieku un ierēdņu bāzes shēmu vispārējo tiesību noteikumiem, tiek pilnībā īstenota.
- (139) Komisija uzskata, ka iepriekš minētais secinājums nav jāapšaubā tā risinājuma dēļ, kas tika pieņemts tās Lēmumā 2005/145/EK lietā *EDF* ⁽⁴⁸⁾.

- (140) Šajā ziņā pietiek atgādināt, ka minētajā lēmumā Komisija atļāva valsts atbalstu, ar kuru noteiktas nozares uzņēmumi tika atbrīvoti no īpašām pensiju saistībām, kas pārsniedza tās, kuras radās saskaņā ar vispārējo pensiju shēmu, un kas bija tikušas noteiktas monopola laika posmā. Šajā sakarībā Komisija uzskatīja, ka daļējs atbrīvojums no izmaksām, kas rodas saistībā ar to īpašo pensijas tiesību finansēšanas mehānismu, kuras iegūtas pirms reformas datuma, ir valsts atbalsts EK līguma 87. panta 1. punkta nozīmē, kuru var atzīt par saderīgu ar kopējo tirgu. Komisija savā saderības analizē uzskatīja, ka *EDF* situācija pēc savas būtības nav pārāk atšķirīga no "nenovēršamo izmaksu" situācijas enerģētikas nozarē. Runa bija par atbalstu, kura mērķis bija veicināt pāreju uz tādu enerģētikas nozari, kurā valdītu konkurence. Komisija uzskatīja, ka atbalstu *EDF* ir vietā pielīdzināt nenovēršamo izmaksu kompensācijai ⁽⁴⁹⁾, un norādīja, ka tā šādu pieeju izmantos līdzīgu gadījumu analizē.
- (141) Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija uzskata, ka konkrētajā gadījumā ar valsts atbalstu RATP tiek atbrīvots no pensiju saistībām, kas pārsniedza tās, kuras izriet no vispārējās pensiju shēmas, un kas bija noteiktas pirms tirgus liberalizācijas. Vienlaikus Komisija piebilst, ka ar īpašo pensiju shēmu reformu, kas no 2008. gada sākuma īstenota RATP, šī uzņēmuma darbinieku īpašā pensiju shēma tiek pieskaņota privātā sektora algoto darbinieku un ierēdņu bāzes shēmu vispārējo tiesību noteikumiem.

11.4. SECINĀJUMS

- (142) Noslēgumā Komisija uzskata, ka attiecīgais pasākums ir valsts atbalsts EK līguma 87. panta 1. punkta nozīmē. Šis valsts atbalsts ir nelikumīgs, taču saderīgs ar kopējo tirgu saskaņā ar EK līguma 87.panta 3. punkta c) apakšpunktu.

12. OTRĀ UN TREŠĀ PASĀKUMA NOVĒRTĒJUMS

- (143) Kā norādīts iepriekš, paziņotās reformas paredz, ka no 2006. gada 1. janvāra valsts maksā *CRP-RATP* subsīdiju, kas paredzēta tās kontu līdzsvarošanai.
- (144) Turklāt paredzētā reforma paredz, ka *CRP-RATP* var īpašās shēmas bāzes pensiju tiesības segt no vispārējo tiesību shēmām. Lai ievērotu finansiālās neitralitātes vispārējo principu, saistībā ar šo segšanu ir paredzēta kompensāciju maksāšana uzņemošajām shēmām – šīs kompensācijas *CRP-RATP* vietā uzņemsies maksāt valsts.

⁽⁴⁸⁾ OV L 49, 22.2.2005., 9. lpp.

⁽⁴⁹⁾ Komisijas paziņojums par tāda valsts atbalsta analīzes metodoloģiju, kas saistīts ar nenovēršamajām izmaksām (Komisija vēstule SG (2001) D/290869, 6.8.2001.).

- (145) Ir jānosaka, vai šie pasākumi ir uzskatāmi par valsts atbalstu EK līguma 87. panta 1. punkta nozīmē.
- (146) Šajā ziņā jāatgādina, ka EK līguma 87. pants ir piemērojams tikai uzņēmumiem Kopienas konkurences tiesību nozīmē. Saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru sociālās drošības joma tad, kad tās pamatā ir solidaritātes princips, nav uzskatāma par saimniecisko darbību Līguma nozīmē (sk. 67. apsvērumu 2007. gada 10. oktobra lēmumā par procedūras uzsākšanu) ⁽⁵⁰⁾.
- (147) Ņemot vērā šo judikatūru, Komisija uzskata, ka ne CRP-RATP, ne tie pensiju fondi, kas uzņem RATP aktīvos darbiniekus un pensijā aizgājušās personas, tas ir, CNAV un AGIRC-ARRCO, nav uzņēmumi Kopienas konkurences tiesību nozīmē turpmāk minēto iemeslu dēļ.
- (148) Komisija vispirms norāda, ka konkrētajā gadījumā uz RATP darbiniekiem attiecas obligāta sociālā apdrošināšana, kas ietver neatkarīgu vecuma apdrošināšanas shēmu, kurai ir sociāls mērķis. Tās mērķis ir nodrošināt, lai visām personām, kas tai pievienojušās, būtu apdrošināšanas segums pret vecuma risku neatkarīgi no viņu labklājības stāvokļa un viņu veselības stāvokļa brīdī, kad viņi tai pievienojušies.
- (149) Komisija arī uzskata, ka šī shēma ir saistīta ar solidaritātes principu, jo ar iemaksām, ko veic aktīvie darbinieki, tiek finansētas pensijā aizgājušo darbinieku pensijas.
- (150) Komisija turklāt piebilst, ka attiecīgās shēmas pārvaldība ar likumu tika uzticēta CRP-RATP, kura darbība ir pakļauta valsts kontrolei. Tādējādi tas aptver visu to iemaksu summu, kuras pienākas no RATP algotajiem darbiniekiem un no RATP, un nodrošina to izmaksāšanu un pensiju pakalpojumu. Komisija norāda, ka saskaņā ar Sociālās drošības kodeksa L711-1. pantu CRP-RATP ir piešķirtas visas funkcijas, kas noteiktas minētā kodeksa L111-1. pantā, kurā cita starpā minēts, ka sociālās drošības organizatoriskās struktūras pamatā ir nacionālās solidaritātes princips.
- (151) Visbeidzot, Komisija konstatē, ka savu uzdevumu izpildē CRP-RATP piemēro likumu un tam nav nekādas iespējas ietekmēt iemaksu lielumu, līdzekļu izmantošanu vai pabalstu līmeņa noteikšanu. Izmaksātie pabalsti ir likumīgi pabalsti, kas nav atkarīgi no iemaksu summas.

mīgi pabalsti, kas nav atkarīgi no iekasēto iemaksu summas.

- (152) Ņemot vērā, ka CRP-RATP nav uzņēmums Kopienas konkurences tiesību nozīmē, Komisija uzskata, ka tas, ka valsts CRP-RATP maksā līdzsvara subsīdiju un ka valsts CRP-RATP vietā finansē kompensācijas, nav valsts atbalsts EK līguma 87. panta 1. punkta nozīmē,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

RATP personāla pensiju fonda (CRP-RATP) izveide ir uzskatāma par valsts atbalstu, uz ko attiecas LEK līguma 87. panta 1. punkts un ko Francija piešķirusi nelikumīgi, pārkāpjot EK līguma 88. panta 3. punktu.

Šis valsts atbalsts ir saderīgs ar kopējo tirgu saskaņā ar EK līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu ar nosacījumu, ka RATP īpašās pensiju shēmas reforma, kas paredzēta tādēļ, lai šo shēmu saskaņotu ar privātā sektora algoto darbinieku un ierēdņu bāzes shēmu vispārējo tiesību noteikumiem, tiek pilnībā īstenota.

Tādēļ šī atbalsta sniegšana tiek atļauta.

2. pants

Tas, ka valsts CRP-RATP maksā līdzsvara subsīdiju un ka valsts CRP-RATP vietā finansē kompensācijas saistībā ar īpašās shēmas bāzes tiesību segšanu no vispārējo tiesību shēmām, nav uzskatāms par valsts atbalstu EK līguma 87. panta 1. punkta nozīmē.

3. pants

Šis lēmums ir adresēts Francijas Republikai.

Briselē, 2009. gada 13. jūlijā

Komisijas vārdā –
priekšsēdētāja vietnieks
Antonio TAJANI

⁽⁵⁰⁾ Piemēram, apvienotajās lietās C-159 un C-160/91, *Poucet un Pistre* Tiesa nosprieda šādi: "Slimokases vai organizācijas, kas piedalās sociālās drošības publiskā pakalpojuma pārvaldībā, pilda tikai un vienīgi sociālu funkciju. Šīs darbības pamatā ir nacionālās solidaritātes princips, un tai nav nekādu ar peļņas gūšanu saistītu mērķu. Izmaksātie pabalsti ir likumīgi pabalsti, kas nav atkarīgi no iemaksu summas. No tā izriet, ka šī darbība nav saimnieciska darbība un ka organizācijas, kas ar to nodarbojas, tādēļ nav uzņēmumi Līguma 81. un 82. panta nozīmē."

V

(Akti, kuri no 2009. gada 1. decembra ir pieņemti, piemērojot Līgumu par Eiropas Savienību, Līgumu par Eiropas Savienības darbību un Euratom līgumu)

AKTI, KURU PUBLICĒŠANA IR OBLIGĀTA

KOMISIJAS REGULA (ES) Nr. 1213/2009

(2009. gada 11. decembris),

ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai

EIROPAS KOMISIJA,

tā kā:

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

Regulā (EK) Nr. 1580/2007, piemērojot Urugvajas kārtas daudzpusējo tirdzniecības sarunu iznākumus, paredzēti kritēriji, pēc kuriem Komisija nosaka standarta importa vērtības minētās regulas XV pielikuma A daļā norādītajiem produktiem no trešām valstīm un laika periodiem,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) ⁽¹⁾,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Standarta importa vērtības, kas paredzētas Regulas (EK) Nr. 1580/2007 138. pantā, ir tādas, kā norādīts šīs regulas pielikumā.

ņemot vērā Komisijas 2007. gada 21. decembra Regulu (EK) Nr. 1580/2007, ar ko nosaka Regulu (EK) Nr. 2200/96, (EK) Nr. 2201/96 un (EK) Nr. 1182/2007 īstenošanas noteikumus augļu un dārzeņu nozarē ⁽²⁾, un jo īpaši tās 138. panta 1. punktu,

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2009. gada 12. decembrī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2009. gada 11. decembrī

Komisijas vārdā,
priekšsēdētāja vārdā –
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
Jean-Luc DEMARTY

⁽¹⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 350, 31.12.2007., 1. lpp.

PIELIKUMS

Standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai

(EUR/100 kg)

KN kods	Trešās valsts kods ⁽¹⁾	Standarta ieviešanas vērtība
0702 00 00	AL	50,4
	MA	57,1
	TN	90,9
	TR	63,9
	ZZ	65,6
0707 00 05	EG	155,5
	MA	49,3
	TR	76,8
	ZZ	93,9
0709 90 70	MA	50,5
	TR	114,3
	ZZ	82,4
0805 10 20	AR	70,4
	MA	48,8
	TR	63,3
	ZA	61,8
	ZZ	61,1
0805 20 10	MA	73,1
	TR	85,9
	ZZ	79,5
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	HR	59,6
	IL	75,3
	TR	75,5
	ZZ	70,1
0805 50 10	TR	75,6
	ZZ	75,6
0808 10 80	CA	65,1
	CN	80,0
	MK	24,5
	US	92,7
	ZZ	65,6
0808 20 50	CN	47,8
	TR	92,0
	US	186,0
	ZZ	108,6

⁽¹⁾ Valstu nomenklatūra, kas paredzēta Komisijas Regulā (EK) Nr. 1833/2006 (OV L 354, 14.12.2006., 19. lpp.). Kods "ZZ" nozīmē "citas izcelsmes vietas".

KOMISIJAS REGULA (ES) Nr. 1214/2009**(2009. gada 11. decembris),****ar ko groza ar Regulu (EK) Nr. 877/2009 2009./10. tirdzniecības gadam noteiktās reprezentatīvās cenas un papildu ievedmuītas nodokļus dažiem cukura nozares produktiem**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) ⁽¹⁾,ņemot vērā Komisijas 2006. gada 30. jūnija Regulu (EK) Nr. 951/2006, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus par to, kā īstenot Padomes Regulu (EK) Nr. 318/2006 saistībā ar tirdzniecību ar trešām valstīm cukura nozarē ⁽²⁾, un jo īpaši tās 36. panta 2. punkta otrās daļas otro teikumu,

tā kā:

- (1) Reprezentatīvās cenas un papildu ievedmuītas nodokļi, kas 2009./10. tirdzniecības gadā piemērojami baltajam

cukuram, jēlcukuram un dažu veidu sīrupam, tika noteikti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 877/2009 ⁽³⁾. Šajās cenās un nodokļos jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1160/2009 ⁽⁴⁾.

- (2) Saskaņā ar datiem, kas patlaban ir Komisijas rīcībā, minētās summas ir jāgroza atbilstīgi Regulā (EK) Nr. 951/2006 paredzētajiem noteikumiem un kārtībai,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Ar Regulu (EK) Nr. 951/2006 2009./10. tirdzniecības gadam noteiktās reprezentatīvās cenas un papildu ievedmuītas nodokļi, kas piemērojami Regulas (EK) Nr. 877/2009 36. pantā minētajiem produktiem, tiek grozīti un ir sniegti šīs regulas pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2009. gada 12. decembrī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2009. gada 11. decembrī

*Komisijas vārdā,
priekšsēdētāja vārdā –
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
Jean-Luc DEMARTY*

⁽¹⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 178, 1.7.2006., 24. lpp.

⁽³⁾ OV L 253, 25.9.2009., 3. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 314, 1.12.2009., 6. lpp.

PIELIKUMS

Grozītās reprezentatīvās cenas un papildu ievedmaksas nodokļi, kas no 2009. gada 12. decembra piemērojami baltajam cukuram, jēlcukuram un produktiem ar KN kodu 1702 90 95

(EUR)

KN kods	Reprezentatīvā cena par attiecīgā produkta 100 tīrsvara kilogramiem	Papildu ievedmaksas nodoklis par attiecīgā produkta 100 tīrsvara kilogramiem
1701 11 10 ⁽¹⁾	36,95	0,20
1701 11 90 ⁽¹⁾	36,95	3,82
1701 12 10 ⁽¹⁾	36,95	0,07
1701 12 90 ⁽¹⁾	36,95	3,52
1701 91 00 ⁽²⁾	42,14	4,83
1701 99 10 ⁽²⁾	42,14	1,70
1701 99 90 ⁽²⁾	42,14	1,70
1702 90 95 ⁽³⁾	0,42	0,27

⁽¹⁾ Standarta kvalitātei, kas noteikta Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 IV pielikuma III punktā.

⁽²⁾ Standarta kvalitātei, kas noteikta Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 IV pielikuma II punktā.

⁽³⁾ Aprēķins uz 1 % saharozes satura.

POLITIKAS UN DROŠĪBAS KOMITEJAS LĒMUMS *Atalanta/8/2009*

(2009. gada 4. decembris),

ar ko iecel ES Spēku komandieri Eiropas Savienības militārajai operācijai ar mērķi palīdzēt Somālijas piekrastē novērst un apkarot pirātismu un bruņotas laupīšanas, un atturēt no šādiem nodarījumiem
(*Atalanta*)

(2009/946/KĀDP)

POLITIKAS UN DROŠĪBAS KOMITEJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību un jo īpaši tā 38. pantu,

ņemot vērā Padomes Vienoto rīcību 2008/851/KĀDP (2008. gada 10. novembris) par Eiropas Savienības militāro operāciju ar mērķi palīdzēt Somālijas piekrastē novērst un apkarot pirātismu un bruņotas laupīšanas, un atturēt no šādiem nodarījumiem ⁽¹⁾ (*Atalanta*) un jo īpaši tās 6. pantu,

tā kā:

- (1) Padome saskaņā ar Vienotās rīcības 2008/851/KĀDP 6. pantu ir pilnvarojusi Politikas un drošības komiteju (PDK) pieņemt lēmumus par Eiropas Savienības Spēku komandiera iecelšanu.
- (2) PDK 2009. gada 22. jūlijā pieņēma Lēmumu *Atalanta/6/2009* ⁽²⁾, ar ko komodoru *Peter BINDT* iecel par ES Spēku komandieri Eiropas Savienības militārajai operācijai ar mērķi palīdzēt Somālijas piekrastē novērst un apkarot pirātismu un bruņotas laupīšanas, un atturēt no šādiem nodarījumiem.
- (3) ES Operācijas komandieris ir ieteicis iecelt viceadmirāli *Giovanni GUMIERO* par jauno ES Spēku komandieri Eiropas Savienības militārajai operācijai ar mērķi palīdzēt Somālijas piekrastē novērst un apkarot pirātismu un bruņotas laupīšanas, un atturēt no šādiem nodarījumiem.

(4) Eiropas Savienības Militārā komiteja ir atbalstījusi minēto ieteikumu.

(5) Saskaņā ar 5. pantu Protokolā par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, Dānija nepedalās tādu Eiropas Savienības lēmumu un rīcību izstrādē un īstenošanā, kas saistīti ar aizsardzību,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Ar šo viceadmirālis *Giovanni GUMIERO* tiek iecelts par ES Spēku komandieri Eiropas Savienības militārajai operācijai ar mērķi palīdzēt Somālijas piekrastē novērst un apkarot pirātismu un bruņotas laupīšanas, un atturēt no šādiem nodarījumiem.

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā 2009. gada 13. decembrī.

Briselē, 2009. gada 4. decembrī

Politikas un drošības komitejas vārdā –
priekšsēdētājs
O. SKOOG

⁽¹⁾ OV L 301, 12.11.2008., 33. lpp.

⁽²⁾ OV L 192, 24.7.2009., 68. lpp.

Abonementa cenas 2009. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 000 gadā (*)
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 100 mēnesī (*)
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + CD-ROM, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 700 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 70 mēnesī
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 40 mēnesī
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 500 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, CD-ROM, 2 izdevumi nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 360 gadā (= EUR 30 mēnesī)
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

(*) Atsevišķi drukātie eksemplāri: 1 līdz 32 lappuses: EUR 6
33 līdz 64 lappuses: EUR 12
vairāk nekā 64 lappuses: cena pēc pieprasījuma

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnija *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu CD-ROM formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Publikāciju biroja maksas izdevumi ir pieejami pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

